

જંગનામા હઝરતઅલી

કિસ્સા મકાતિલ કન્દુરી

મએ

જંગેખીરલ અલમ યાને જંગ અઝ કુસેહન

O. T.

19 NOV 1930

પબ્લીશર.

મીયાં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

બુકસેલર, એન્ડ પબ્લીશર.

ઠે. પાંચપટી—અમદાવાદ.

ત્રીસરી બા

જદ્દ ૩૦૦૦.

સને ૧૬૩૦

૧૩૪૬ હીજરી.

અમદાવાદ પાનકેર નાકે ધી દીન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં નીઝામુદ્દીન
અમીરુદ્દીન કુરેશીએ છાપ્યું.

કીંમત રૂ. ૦-૮-૦

ગાંધીજીનાં પત્રોનાં સંકલ્પન તાઘ—શાહઝાદા મુનીરશામીકા હુસ્તખાનું કે ઇસ્કમેં ફરસના ઓર હાતમકા લિલાહ હુસ્ત ખાનુકી સાત શરતું કે પુરી કરકે શાહઝાદે કે સાથ ઉરકા ખ્યાલ કરના જેહ અજબો ગરીબ કહાની ઓર હાતમકી પુરી ફૈયાઝીકી નીશાની હે હુસ્ત ખાનુ કે સાત સવાલ ને હાતમને પુરે કીએ હેં ખાસ પડનેકે કાબીલ હેં કિતાબ કયા હે દિલ ખેલવાંનેકા ખાસ ઝરીઆ હે ઓર જા બજ ફેડુ ઇતે ઉમદા રખે હેંકે તખીઅત કે સામને હાતમકી ફૈયાઝીકા નકશા ખિંચ જતા હે ઉમદા છપાઇ ૧૭ ફેડુ કે સાથ કીંમત ૧-૦-૦

તોતા કહાની—શાહઝાદા મયમુત ઓર ખજિસતા ખાતુનકી ઉલ્લખતકા અફસાના ઓર ઉન્કે ઇસ્ક ઓર મોહબ્બતકી દાર્તાન કુછ અયસી તરકીબસે ખ્યાનકી હે કે પઢને વાલેકો સુર પેદા હો જતા હે મંગવાકર લુદ્દ હાસિલકીએ કીંમત ૦-૮-૦

યુમુકઝલીખા—કુરાને પાકમેં હઝરત યુમુક (અલ૦) ઓર ખીખી ઝલીખા (૨૦) કે કિસ્સેકો અલાહ પાકને ખ્યાન ફરમાયા હે ઇસ કિસ્સેકે પઢનેસે સચ્ચા ઓર હકીકી ઇસ્ક માલુમ હોતા હે સચ્ચે ઇસ્ક ઓર સચ્ચી મોહબ્બતકી વો આશની બહાઇ ગઇ હે કે પઢ-તેહી આપકોબી લઝ-ઝત મિલ જાયગી ઉમદા છપાઇ કીં ૩. ૦-૧૨-૦

પંજમુરામએ મજમુએ વઝાયફ—ઇસ્મે કુરાને પાકકી સાત સુરતેં ઓર બહોતસે વઝીફે હરેકકી તરકીબ ઓર ઉસકી તમામ ખુબીયું કે સાથ લિખે હેં ઇસ્કે પઢનેસે તરેહ તરેહકે દીની ઓર દુન્યવી બે શુમાર ફાયદે હોતે હેં હર મુશકિલકી આસાની ઓર દીલી મુરાદકી કુંજ ઇસી કિતાબમેં આપકો મિલ સકતી હે. છપાઇ કાગઝ ઉમદા સોનેરી ઇંગ્લીશ પક્ષી બાઇન્ડીંગ કે સાથ કીંમત એક રૂપીઆ.

ફકનેદીન—ઇસ નાયાબ કિતાબમેં ફિકહ કે તમામ મસાઅલ સવાલો જવાબમેં લિખે હેં હરેક મસલેકો અયસા ખોલ ખોલ કર ખ્યાન કીયા હે કે કિસી મોલવી સાહેબ કે પાસ આપકો જાનેકી હાજત ન રહેગી કિતાબ કયા હે ઇસ્લામી ફકહકા ખઝાના હે બડી બડી ઉદ્દુ કિતાબું પંસે ઇન્તેખાબ કરકે બહોત ખુબીસે તમામ મસલે જમે કીયે હેં જોયા ફરયાકો કુઝે મેં જર દીયા હે ઉમદા છપાઇ ઓર ઇંગ્લીશ બાઇન્ડીંગ કીંમત એક રૂપીઆ આઠ આને.

કસમુલ અમ્બેયા બડી—ઇસ કિતાબમેં હઝરત આદમ (અલ૦) સે લેકર દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ મોહમ્મદુર-રસુલુલાહ (સલ૦) તક બહોતસે પેગમ્બરેં કે હાલાત લિખે હેં કુરાન શરીફમેં જાને પેગમ્બરેં કે હાલાત હેં ઓર ઉન્કી શાન મુખારકમેં જાનની સુરતેં ઉતરી હેં ઉન સખકી યે તફસીર હે કલામે પાકમેં ઇનકા “અલ-સતુવ-કસસ” અલાહપાકને ફરમાયા હે ઇસસે યે ખાત સાખીત હુઝ કે પેગમ્બરેં કે કીસ્સે પડના મુસલમાન બાઇયું કે લીધે બહોત મુશીદ ઓર અશદ ઝુરરી હેં જોયા ઇસ કીતાબકા પઢના બાઇસે બરકત ઓર મુજબે સઆદત હે ઉમદા છપાઇ મજમુત સોનેરી બાઇન્ડીંગ કે સાથ કીંમત દો રૂપીએ,

સુરેકહફ—યે કુરાન શરીફકી એક સુરત હે જુમાકી રાતકો યા દીનકો ઇસ્કે પડ-નેકા બહોત સવાબ હે દોજહાંકે સરદાર હઝરત જનાબ રસુલ મક્રુલ (સલ૦) ફરમાતે હેં કે જો શખ્સ ઇસ સુરત કો જુમેકો દીન યા રાતકો પઢેગા ઉરકે ગુનાહ આઠ રોજ તક નહીં લીખે જાયગેં ઓર જસ જગાસે વો પઢતા હે ઉસ જગાસે મક્કામેં અઝમા તક્કા તર ઉસકી કબરમેં ઉસકો મીલેગા ઓર બહોતસે ફાયદે ઓર સવાબ હેં હમ કહાં તક લીખે બહોત બડે બડે હરફ ઓર ઉમદા કાગઝ કીંમત સીફ ચાર આને,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૫૫૭૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ટિસ્મતા મહાતિલ કન્દુશી

વિષય

જંગનામા હજરત અલી.

—❖❖❖—

ખીસમીલ્લા હીર રહમા નીરરહીમ.

ઇલાહી તુહી સખકાહે આદશાહ, કે હે દોજહાં પર કરમકી નીગાહ.
 નહીં તુજસા હાકીમ ફેઈ ફક્ત, જો આલમ હે તાબે તેરે હુકમકા.
 તેરી આત બે મીસલો બે અયબ હે, અયાં હે કે તુ આવે મુલ ગેબ હે.
 નહીં તુજસા રાજી રસાં કેઈ ઓર; તુહી દોનોં આલમકા કરતાહે ગોર,
 કીયા કુનસે કેનો મકાંકા ગહુર, હે આહીર તેરાં ઝરે ઝરે મેં તુર.
 હએ કાયમ તેરે હુકમસે દે જહાં, હુએ સારે મખલુક કા મેહરબાં.
 જીવર દેખતે હએ તુ મોખુદ હે, તુહી સારી બલકતકા મઅખુદ હે.
 જીસ ઇનસા પે તુ મહેરબાની કરે, ફરીશતા સર ઉસકે કદમ પર ધરે.
 કીરીપર અગર કેહર નાઝીલ હુવા, તો ફરતર મેં વો ફરદ ખાતીલ હુવા.
 અમાને કે આહીર હે શયતાંકા હાલ, રીયા તોક લાનતકા ગરદનમેં કાલ.
 નહીં ફજલપી તેરે દુછ ઈતેહા, ન તુજરા કેઈ હે ન હોગા નથા.
 ગરીબોંકા હે કચોન તુજસા રફીક, ફરીરોંકા હે કચોન તુજસા શફીક.
 શહે હકત કીશવર હે તેરા ફકીર, ગદા હે તેરે દરકા હર એક અમીર.
 તેરી મદદ અફઝું હે તહરિર સે, તેરા વસફ આહીર હે તકરીર સે.
 બયાં કયાં કર હમદ મે મુશતે ખાક, કહાં યે અબાં ઓર કહાં હમદે યાક.
 ખીરફ કે વહાં તક રસાઈ નહીં, ખુદીમે સમાઈ ખુદાઈ નહીં.
 નશાં મુખતલીફ હએ તેરે નામકે, હએ અફલાક ઝીને તેરે ખામકે.
 તેરા ભેદ પાએ હે કીસકે શઉર, યે ઇસરા અફલો ખીરફ સેહ એ દુર.
 કરે વસફ તેરા મેં કયુ કર રકમ, કહાં હે તે તાકત ઉઠાઉ કલમ.
 ફરીશતે હએ હયરાન અય કીબરીયા, તેરા ભેદ કીસકે મીલાહે ભલા.
 ફરીશતોંકા તાકત નહીં યે કલી, જો આહીર કરે ખાત કુછ ભેદકી.
 ફરીસતહે આજીઝ તગો તાઝસે, નહીં કેઈ વાકીફ તેરે રાઝસે.
 અખાને કમકો યે તાકત કહાં, કરે જો તેરે વસફકા કુછ ખૂયાં.
 તેરા ભેદ પાએ યે કીસકી મજલ, કે હએ વેહમમે યાં શુમાનો ખોયાલ.
 કે કી ઉન પાનીપે કાયમ ઝમી, ઇલાતા કીયા ઉસપે ચરખે ખરી.
 ફરીશતે કીયે ખલક અફલાક પર, શરફ આદમી કે દીયા ખાક પર.
 ફલક કે સીતારોંસે ઝીનત મીલી, ઝમી કેલી ઇનસાંસે ઇઝઝત મીલી.
 કીગ ખલક લોહો કલમ અશકો, શકર ઓર જીનાં ઓરઝ મી ફરશકો.
 કીયા હુકમસે અખરે રહેમત નમુદ, કે આહીર હો મખલુક પર ફઝલોખુદ.
 તેરા ભેદ ખુલતા નહીં મુતલકન, કરે કયા તેરે રાઝમે મે મુખન.
 કીયા ખલક આદમકો બે વાલદેન, કે હએ જીસકે દુનયામેં સખ નુરે એ.
 દીયા યે શરફ ઉસકે અય જુલ કરમ, હુવા વો સઝાવારે લવહો કલમ.

ઉસે મરતખ અયસા આલી દીયા,
નખીયેાં ને બી જીસકી તાઝીમકી,
અઝા ઝીલને જો તઅમ્મુલ કીયા,
તકખ ગુરસે ચાહા જો આદમપે ફેક,
જો કો હુકમે ખારીમે ઉસને દલીલ,
ખનાથા ઇનાયતસે આઝાદ વો,
કીયા અમરે હક જખ ન ઉસને કબુલ,
યે થી ઉસકી કીસમતમે ખવારી લીખી,
લીખીથી મુકદ્દરમે નારે સકર,
ખોહોત મોમીનો ખોફ રખકા કરો,
ઇખાદત ખુદાકી કરો રોઝો શખ,
સખ અવકાત સીરફે ઇખાદત કરો,
કીયા ખાક પર ઉસને એસા કરમ,
હુઈ ઉસકી રહેમતયે ઇનસાન પર,
ખનાથે ઉસી ખાક સે અમખીયા,
હુવે ખલક ઉસસે રસુલે અમન,
ખુદાને દીયા હે ખડા મરતખા,
વો હએ ખાદશાહ ઓર આલમનવાઝ,
અમાના હે કાલીખ તો વો જાનહે,
ખને નુરે હકસે રસુલે અમાં,
હે દોનો જહાંકા વોહી ખાદશાહ,
ઉંસી મેહરકાહે યે અરરોમે નુર,
અજખ શાનસે તુ છુપા સખમે હે,
કહાંતક કં મદહ તેરીખયાં,

ફરીશતો ને બીજીસકો સીજદા કીયા.
અમી ઓર અમાં સખને તસલીમકી.
કે સીજદા કંઘા મેં આદમકો કયા.
પડા ઉસકી ગરદન મેં લાનતકા તોકા.
હુવા સખ ફરીશતોં મે ખારો ઝલીલ.
કે થા સખ ફરીશતોંકા ઉસતાહ વો.
ખુદાકા હુવા કહર ઉસપર તુઝુલ.
કે સીજદે કે કરનેમેં કયું દેરકી.
હુવાથા જો મગરૂર વો ઇસકદર.
કરો ખન્દગી ઓર ખુદાસે ડરો.
નહો તુમપે તા ઉસકા કેહેરો ખઝખ,
મુદામ ઉસકે કેહેરો ગઝખસે ડરો.
કે તાખે હુવે જીસકે લવહો કલમ.
ધરા તાજે શાહીકા ખાલાએ સર.
પયગખર ખોહોત ઓર ખોહાંત અવલીયા.
અલી ફાતમા ઓર હુસેનો હસન.
કહાંતક કં ઉનકા વસફે સના.
જીસે ચાહે ઉસકો કરે સરફરાઝ
દો આલમ હએ દીદા વો ઇનસાન હે.
હુવા નુરસે ઉનકે પયદા જહાં.
ઉસીસે ખનાથે હએં યેહ મેહરો માહ.
ઉસી નુરકા હર તરફ હે ઝુહુર.
નમુદાર જલવા તેરા સખમે હે.
અખાકો મેરી હે યે તાકત કહાં.

નઅતે સરવરે કાએનાત. (સલ૦)

મોહમ્મદ નખી ખાતેમુલ અમખેયા,
અજખ મરતખા હે અજખ ઉસકી શાન,
વોહે છતરે લવલાકકા સરફરાઝ,
કીયે ખલક ઉસકે લીયે દોજહાં,
કરી મુસસખા યા જમીલુશ શીયમ,
શફાઅત કરે જે ખવજહે હસન,
ખનાથા સમજ ખુઝ કર ખુખ ઉસે,
નહી હે કેઇ ઉસકા સાની ખશર,
અજખ પાક ઝાત ઓર અજખ શાંનહે,
નહી ઉસકી તારીફકા કુછ ખયાં,
ગીયા ઉસકો અલલાહને અરબુમંદ,

શફીઊલ ઉમમ ઓર શફીઊલ વરા.
કે જીસકે લીયે હએ અમીનો અમાન.
હે મેહબુબીયત સે ઉસે ઇમતીયાઝ.
વોહે અરશ ઓર આસમાનોકી બાં.
નહી ઉસકી ઉમમતકો મેહશરકાગમ.
નવાસે બી ઉનકે હુસેનો હસન.
ખુદાને કીયા અપના મેહબુખ ઉસે.
ઉસીકે લીયે હય યે શમસો કમર.
જો મુનકીર હએં કખ ઉનકા ઇમાનહે.
ખને ઉસકી ખાતિર યે કોનો મકાં
કીયા ઉસકા દરબ સલોસે ખલંદ.

પ્રુહા એર નખીકા હુવા ઉનપે ખ્યાર,
ક્રીયા ખુલકમે ઉનકો દારૂલ કરાર.
ખડે મુતતકી એર ખડે પારસા.
ઉમર દુસરે ઉનકે હએ દોસતદાર.
વો કાતિખ હએ આયાતે કુરખાનકે.
હુવે જનકે તામે જમાનો જમી.
પ્રુહા એર પયખરકોહે ઉનપે પીયાર.
વીલાયતકે સુમખુલકે ગુલશનહએ વો.
કે હએ જનકો પાખોસ સખ અવલીયા
વો હએ રાતદીન જા નીસારે રસુલ.
ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
ઈમામે તરીકત હસન એર હુસેન.
દુયમકી શહાદતકા ખાઇસ યઝીદ.
અલી ફાતમાકે જોથે નુરે એન.
કે દો ગુલ વો ખાગે તુખુવતકે થે,
અલીકે થે દીલ ફાતમાકે જગર.
ક્રીયા શુકરે હકકા ઉઠાકર સીતમ.
તુખુવતકા ચેલી ખહા જુઝવ થા.
અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
કે હોગા દોઆલમમે જે આખર.
શહનશાહ મુલકે શહાદત હએ વો.
ઉનીસે હે રોશન મોહમ્મદકા નામ.
સીવા ઉનકે ખાકર હએ જાકર ઇમામ.
હુવે ખાદ ઉનકે તકી એર નકી.
હએ મકખુલ મેહદીયે આખીર જમાં.
અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
હે ખામેકો મેરે ચે તાકત કહાં.
કે હે ઇજઝસે યાં કલમ સર નીગું.
ઇલાહી હો સખપે દુરૂદો સલામ.
કરે જગનામા અલીકા ખયાં
તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
તો હોંગે ખોહોત પનજેતન મેહરખાં.
તોહે ઉસને દોઝખકી આતશ હરામ.
ખહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
કે થા ફારસીમે વો અખતક દીખા.
મકાલીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

પ્રુહા એર નખીકા હુવા ઉનપે ખ્યાર,
ક્રીયા ખુલકમે ઉનકો દારૂલ કરાર.
ખડે મુતતકી એર ખડે પારસા.
ઉમર દુસરે ઉનકે હએ દોસતદાર.
વો કાતિખ હએ આયાતે કુરખાનકે.
હુવે જનકે તામે જમાનો જમી.
પ્રુહા એર પયખરકોહે ઉનપે પીયાર.
વીલાયતકે સુમખુલકે ગુલશનહએ વો.
કે હએ જનકો પાખોસ સખ અવલીયા
વો હએ રાતદીન જા નીસારે રસુલ.
ઉસી વકતસે ઉસપે લાનત હુઈ.
ઈમામે તરીકત હસન એર હુસેન.
દુયમકી શહાદતકા ખાઇસ યઝીદ.
અલી ફાતમાકે જોથે નુરે એન.
કે દો ગુલ વો ખાગે તુખુવતકે થે,
અલીકે થે દીલ ફાતમાકે જગર.
ક્રીયા શુકરે હકકા ઉઠાકર સીતમ.
તુખુવતકા ચેલી ખહા જુઝવ થા.
અજબ કયા જો હો ઉસપે કેહરે ખુદા.
કે હોગા દોઆલમમે જે આખર.
શહનશાહ મુલકે શહાદત હએ વો.
ઉનીસે હે રોશન મોહમ્મદકા નામ.
સીવા ઉનકે ખાકર હએ જાકર ઇમામ.
હુવે ખાદ ઉનકે તકી એર નકી.
હએ મકખુલ મેહદીયે આખીર જમાં.
અલય કસ સલાતો અલય કસ સલામ.
હે ખામેકો મેરે ચે તાકત કહાં.
કે હે ઇજઝસે યાં કલમ સર નીગું.
ઇલાહી હો સખપે દુરૂદો સલામ.
કરે જગનામા અલીકા ખયાં
તો શરમીનદા હોગા વો પેશે ખુદા.
તો હોંગે ખોહોત પનજેતન મેહરખાં.
તોહે ઉસને દોઝખકી આતશ હરામ.
ખહોત સીદક દીલસે હમેશા પડો.
કે થા ફારસીમે વો અખતક દીખા.
મકાલીલ પે લાનત અલીપર સલામ.

આગાઝ હાસતાને જંગ.

મેં કરતાહું એહવાલ સખપર અયાં,
કે ઇસ જંગમેં થે હુવા માજરા,
ગયા જખ જહન્નમકો વો ખેહયા,
કે હુકમે ખુદાવન્દ ઝાહીર હુવા,
ગયા જખ જહન્નમ કો વો બદલઈ,
મગર ઉસકા ખેટાથા તકતાલ નામ,
ચલા દાદખા ઓર ઇન્સાફ ને,
કે થા એક ઝાફીર વહાં શેહર યાર,
ખોહઈયાથા સામાને બહો હશમ,
બનાતે થે હુકમ ઉસકા શેહબેદ રંગ,
ભરેથે ખોહોત લાલોયાકુ તો દુર,
અજખ બાદશા થા વો કનહોરકા,
રંધત ગની ઓર લશકર અમીર,
ખોહોત પહેલવાનાંને લશકર શીકન,
કરોહોસે કમ ઉસકા હાંસીલ ન થા,
મુલાઝીમ થે ઉસકે ખોહોત પહેલવાં,
ને લાખોંથે પેદલ તો લાખોં સવાર,
ખુલ્દીમેં કીલઓંકી કયુકર લીખું,
વો કીલઓંકે થે સાતો કુલઝાતરે,
મહલ ઓર મકાં ઉસકા ગુલઝરથા,
અજખ શેહર ઉસકા અજખવો મુકામ,
ખોહોત બાદશા ઓર અમીરો વઝીર,
કે ઇતને મેં ત કાલ પોંડયા વહાં,
બરાબર ને દો માંહકી કીતઆ રાહ,
ને દેખા અજખ શહેર ગુલઝર હે,
ઓર ઉસ શહેરકે ગીરહ હએ કોહચાર,
થા એક સખઝ રંગ એક સુરખી અયાં,
રવાં ઉસકે હર સીમત દરીયાએ નીલ,
મુખાલીફકા હરગીઝ નથા વાં ગુઝર,
ન જાતી વહાં તક નઝર તેઝર,
હરએક ખુરજપર ફાજથી એક હઝાર,
અજખ ગરહ કીલઓંકે એક શેહરથા,
ઈમારત નખીસ ઓર ઉમદા મકાં,
ગયા શેહર મેં જખ વો તકતાલ બદ,
કીયા બકે ઉસ બાદશા કો સલામ,

મેં જંગે ખોહતકકી થે હે કાસી,
અખુ જેહલ બદકાર કો સર કટા,
તો સખને દુગાના પડા શુકરકા,
અખુ જેહલ કાફીર સકરકો ગયા,
તો મકકે સે સખ ઉઠ ગયા કુફરોકો,
કીયા ઉસને હયદર સે દાવા તમામ,
શહન શાહ વાલીયે કનહોરકો,
નથા ફેજે લશકરકા જુસકે શુમાર,
સમજતા થા વો ઓર શાહોંકો કમ,
ઈસીઝેરપર સખસે કરતાથા જંગ,
ખઝાના જવાહીરસે થા ઉસકા પુર,
કે થા હુકમરાં શેહર બનહોરકા,
નથા શહેરમે કોઈ ઉસકે ફકીર,
ખોહોત ઝોર આવરથે ચકનાએ ફન,
રંધતકા શેહસે ખુરા દીલ ન થા,
ઉઠાલેં ને કુવતસે કોહિ ગીરાં,
ન થા ઉસકે લશકરકા કોઈ શુમાર,
કે થા જુસકે આગે ફલક સરનીગું,
બનાંએ ગએએ વો સખ ઘાતકે,
હરએક સીમત ચોપડકા ખાઝરથા,
મકાતીલથા ઉસ શાહ કાફીરકા નામ,
થે ઉસ શાહ કાફીરકે હુકમી અસીન,
મકાતીલથા જુસ શહેરમેં હુકમગ,
હુવા ખારજ નાખીલે તખતે ગાહ,
હર એક સીમત ચોપડકા ખાઝર હે,
ખુલ્દીસે જુસકી ફલક શરમ સાર,
મીયા એક ઓર એકસે ઝરદી અયાં,
કે થા હરતરફ ફાસલા મીલ મીલ,
ન ખોદે ગનીમ ઓર ન દુશ્મનકા ડર,
હરએક પર બને ખુરજથે સાતસો,
બરાએ નીગેહબાનીયે શેહર યાર,
નમુનાથી જન્નતકી જુસકી પ્રીઝા,
ગલી ઓર કુચમેં નેહરેં રવાં,
ગયા રૂબરૂથે શહે પુર હસદ,
કીયા અરઝ રોરોકે અપના કલામ.

ક્રિયા શેહને ફરીયાદત અચ નવજવાં,
તુ આપાહે ક્રીસ મુલક સે સચ ખતા,
મકાન ચોર નામ અપનાં ખતલા મુજેહ,
તા કેહને લગા રોકે વો નવ જવાં,
કે મેં બી હું મુલકે અરખકા અમીર,
અરખમેં મોઅઝઝીઝથા મેરા પીઠર,
હે મકકે મેં શાહે મોહમ્મદ લકખ,
હે સાઈ બોહોત અપને મઝહબમે વો,
કે મકકા હુવા ઉનકે બાઈસ ખરાખ,
બે થે લાતો ઉઝઝા હમારે ખુદા,
કે ઉનસે હુવે ખુતકદે સખ તલાહ,
ખરાખીકા બાઈસ યું એક હસરા,
સમજતે હચેં વો પહેલવાં આપકો,
અલીસા બેહે પહેલવાં ઉનકે સાથ,
હચેં જીતનેકે સરદાર ઉસ મુલકકે,
અલીને ઉખાડાહે ખયખરકા દર,
અલીને હચેં મારે બોહોત પેહલવાં,
વો અખહે તેરી શીકરમે રાતદીન,
હે કહેતા કહેગા મકાતીલકો કેહ,
નહો ઉસસે ગાશીલ તુ આ બાદશાહ,
સતાએગા એકદીન ઝુરર આપકો,
મેં આપાહું તેરે યહાં દાદખાહ,
અગર ખેર ચાહે તુ અપની મુદામ,
રવાનાંકર ઉસ સીમત એક પેહલવાં,
કર ઇનઆમકા વાદા અચ બાદશાહ,
અગર ઝીનદા લાચે બોહોત ખુબ હે,
સુની જખ મકાતીલને થે ગુફતગુ,
ન ઘલરાઈયો અપને દીલમે કલી,
સુનાથા થે મેંને કઈ સાલસે,
કે પયદા હુવા હય અખમેં રસુલ,
સુનાહે અલીહે પયમખરકા ચાર,
થે કેહકર ઉસેદી તસલલી તમામ,
ક્રિયા શીર મકાતીલને દરખાર ખાસ,
તલખ કરકે ખીડા ધરા પાનકા,
કેહે તુમમેં કોઈ બહાદુર જવાં,
કોઈ લાચે સર થા પકડકર ઉસે,

કહાં હે તુ રેહતા કહાં હે મકાં.
તુ હે ક્રીસ રનબે મોહનમેં મુખતીલા.
તુહે કચોન થે ખાત સમજા મુજેહ.
કરે કયા મુસીખતકા અપની ખયા.
હું મકકે કે મેં બાદશાહકા વઝીર,
અખુ જેહલકા ખાસ હું મેં પીઠર
નુખવતકા કરતે હચેં દાવા વો અખ.
બોહોતચાલાકહચેં અપને મતલખમેં વો.
હે દીન રાતકા ઇસવજેહ સે અઝાખ.
ક્રિયા તે'ડકર હે ઉનોને જુદા,
હે વો ઝુલમ જીસસે ખુદાકી પનાહ.
ખીરાદર નખીકા અલી મુરતુઝા
ઉનોને હે મારા મેરે બાપકો.
સીતમકા ક્રિયાહે દરાઝ ઉસને હાથ.
હચેં સખ તંગ ઉસ શખસકેઝુલમસે
અલીકા બોહોત સખકે દીલમેં હે ડર.
ખરાખીમેં ડાલે હચેં મુલકો સીપાહ
કરેગા ચઢાઈ ઝુરર એક દીન.
મુસલમાં કહેગા ભુલા ઉગા કેહ.
કે તદખાર રખ અપની ફેજો સીપાહ.
કે જીસને હે મારા મેરે બાપકો.
કર ઇન્સાફ મેરા તુ અચ બાદશાહ.
અલીકો પકડલા તુ અચ નેક નામ.
ગીરફતાર કરલાચે ઉસકો યહાં
ઈઆનતકો કર સાથ ફેજો સીપાહ.
વગરનાં ફકત સરહી મતલુખ હે.
લખા કેહને તકતાલસે દુખદુ.
કે કરતા હું મેં ફીકર ઇસીકી. ~~અલી~~
મેં વાકીફ હું સખ ઇસકે અહવાલસે.
બોહોત ઉસસે ખલકે ખુદાહે મલુલ.
ક્રિયે જીસને લાખોં તહે ઝુલશીકાર.
દાયા ઉસકે રેહનેકો ઉમદા મકામ.
કે હાઝીરહોં અશખાસઝી ઇખતેસાસ.
ખુલાકર વર્ઝરોં કો ઉસને કહા.
બે લાચે અલીકો પકડકર યહાં.
તો હું મેં બોહોત લાલો ખવહર ઉસે.

જે હે મુલક આધા તો મેં ઉસકો હે, જો હંપતર વો માંગે હંપતર કે,
 મુજેહ લાતો ઉઝાઝકો સરકી કસમ, મેં હું અપને વાંદે પે સાળીત કંઠ્યા.
 હુંવે સુનકે ખામોશ સખ ચે વઝીર, કહા એકને અય શહે મુલક ગીર.
 અલીકો ચે કહેતે હંચે અહેલે જહાં, નીહાયત કવીહે ખડા પેહલવાં.
 નહિ ઝોરકી ઉસકી કુછ ઇનતહા, જો ચાહે ઉખાડે વો અરઝો સમા.
 ઉનકો તો સખ મુરતુઝ કહેતે હંચે, ઉન્હીકો તો શેરે ખુદા કહેતે હંચે.
 ઉને જાનતે હંચે ખવાસો અવામ, હે મશહુર હંપતરઅલી ઉનકા નામ.
 નહી હય મુકાબીલ કોઈ આસકે, લલા ફતહ કયુ કર કોઈ પાસકે.
 કે હયરાં હંચે તદખીર હમ કયા કરે, નહી હમકો તાકત જો ઉનસે લડે.
 સુનાં જખ મકાતીલને ઉનકા જવાબ; હુંવા આતીશે કેહર સે વો કખાબ,
 કહા ફીર વઝીરોં સે તેવર ચઢા, નમક મેરા ખાયા હે તુંમને સઢા.
 કરગા અલી કતલ હર એકકો; ચઢાઉગા સુલી બઢો નેકકો.
 સુનાં જખ વઝીરોંને ચે માજરા, કે ચુસસાહે સખપર ખડા શાહકા.
 ઉઠા એક વઝીરોં મેં સે તેઝગામ, ખડા પેહલવાં ઝોર મયકદ થા નાંમ.
 હુંવા દસ્તા બસ્તા અદબસે ખડા, કહા હુકમહો ગર મુજેહ શાહકા.
 નઆએ મેરે હાત ઝીનદા અગર, તો લાઉ અલીકા મેં સર કાટકર.
 કહા શાહને તુ યકી જાનીયોં, કસમ લાતો ઉઝાઝકા સચ માળીયો.
 કે મેં મુલક આધા તુજેહ દે ચુકા, કરગા તુજેહ એક હંપતર અતા.
 કલામ ઉસકા મયકદને અસદમ સુનાં, તહે દીલસે તખ શાહકો દી હુઆ
 ઉઠા કરકે ખીડકો ચાખા શીતાબ, કહા ફેજસે જલદ કરસો ખીઝાબ.
 કે હો જલદ તદયાગ સખ ખાસો આમ, અરખ મીસર તાતાર ઝોર રૂમે શામ.
 વહીં હુકમ નકકાર ખાને ગયા, લડાઇકા નકકારા બજને લગા.
 લરઝને લગા હોલસે સખકા દીલ, ગઈ સલતનત શોર સે ઉસકે દીલ.
 છુટે ઘોડે ઉમદા પચે કારઝાર, કે થે પહેલવા અનપે ખારા હઝાર.
 કીયા કુચ મયકદ ને કનહોરસે, ચલા આઝીમે જંગ બદુરસે.
 તો બાહમ હુંવા અફસરોંમે ચે ઝીકર, અલીકે પકડને કી હો કોઈ ફીકર.
 કહા તખ મુશીરોંને અયસા કરો, કે આડો મેં ઇસ દશત કે છુપ રહો,
 અલી ખેલતાહે બોહીત ચાં શીકાર, કે આહુ હંચે ઇસ દશતમે બેશુમાર.
 જો વાં સખકા ચે મશવીરા હો ગયા, હુંવા ઇતતીફક ઉસપે હર એકકા.
 વો કફીર ઉસી બનમેં રેહને લગે, કે શાયદ અલી ઇસતરફ આ લગે
 વો રેહને લગે રાતદીન દશતમે, કે બરગશતા કીસમતરહે ગશતમે.

આગાઝ અહવાલે જંગ.

સુનોં મોંમીનો તુંમ ઝરા ગોર સે, ચે કીસસાહે તહરીર ઇસ તોરસે
 શફીઉલ ઉમમ વો નખીએ ઝમાં, ચે આરામ મેં આએશા કે યહાં.
 વો શખ જુમઅકી હોગઈ જખ તમામ, રહે સુખહમેં જખધરા ઉસને ગામ.

અહીં ફીર ખીલાલે મોઝાઝનને ફી,
ઉઠે ખાખસે સરવરે અમખીયા,
અલે ઘરસે ઉઠકર શરીફલ ઉમમ,
થે મસલુદમેં અસહાબ હાઝીર તમામ
કીયા ફરજકો જખકે અપને અદા,
હીદાયતકે ઉકરે લગે ખોલને,
સહાબાસે બાદ ઉસકે ખોલે રસુલ,
સીપાહીહે અયસા કોઇ ખુશ ખીસાલ,
કરે જો કે દાવતકા મેરી કરાર,
હરનકાં મુજેહ ગોશત મરગુબ હે,
થે સુનકર સીપાહી હુવે શાદ શાદ,
અસે હુકમહાં અય રસુલે ખુદા,
ગરજ થે સુખન થા અલી ના તમામ,
ખસદ આરઝુ આરઝ કી અય રસુલ,
નખીને કહા હય અખી મેહરબાં,
જો કરનેહો તુમ મેઝખાનીકા કાર,
હુવા હકમે હરત જો ઈસ તોર પર,
કમર સે લગા ખનજરે આખદાર,
નખીકો કીયા ઉસને ઝુકકર સલામ,
ઉકા બાગ ઘોડેકી વો નવજવાં,
તો પોહયા જરા દેરમે વો વહીં,
ખઢાયા જો ઘોડેકે એક આનમેં,
જો દેખા કેહે એક લશકર પડા,
થે લશકર હે કયસા કહાંજા અમીર,
કે લશકરને અદહમ પે નરગા કીયા,
કહા ઉનસે અદહમસે હો કોમન તુમ,
કહા ઉસસે લશકરને તુ કોઓન હે,
હે આયા કહાંસે કહાં જાયેગા,
કહા શીર ય મયકદને અય નવજવાં,
કીયાહે મહીનાં મે યાં તક સફર,
ખોહિત ખલકકો તાંગ કરતા હે વો,
ઝરર ઉસકા એક રોઝ કાટીંગે સર,
સુના જખકે અદહમદને ઉસકા કલામ,
કહા તાખ થે અદહમને અય ખઢગોહર,
અલી દોનોં આલમકા સુલતાન હે,
તુ અય કાફીરે ખેહયા નાખકાર,
મેંહી હું અલી મેરાહી નામહે,

હુવે આશનાં ઉસસે ગોશે નગી.
શરી ઉલ વસા વો રસુલે ખુદા.
વુઝુ કરકે મસલુદમેં રખા કદમ.
હુવે સખકે આકર મોહમદ ઇમામ.
ખખલાયે હીલસે વો શુકરે ખુદા.
વો લાલો જવાહીર લગે તોલને.
જો દાવત કરે આજ હોગી કખુલ
કરે આજ દાવતકા મેરે ખીયાલ.
વો કરવાયે જાકર હરનકા શીકાર.
અગર થે ગીઝાહો ખોહોત ખુખહે.
કે ખર આઈ સખ આજ હીલકી મુરાદ,
ખુશીસે વો લાયે થે ખીદમત ખખ.
કે અદહમને લી સુનલીયા થે કલામ,
કરો આજ ખનદેકા દાવત કખુલ.
કે તુમરો ગયાકી તરેહ મેઝખાં
કરો આજ જંગલમેં જાકર શીકાર,
ઈસી વકત અદહમ ને બાંધી કમર.
હુવા અસપે તાઝીકે ઉપર સવાર.
અલય હીસ સલાતો અલય હીસ સલામ
હુવા સીમત જંગલ વહાંસે રવાં.
ધુપે થે જહાં ઘાતમે વો લઈ.
પડા આકે ઉસખનકે મયદાનમેં.
તો અદહમકો ઉસકા તરદદુદ હુવા.
કહાં કા હે શેહ આર કહાંકા વઝીર.
વો પરકાર લશકરકા તુકતા ખનાં
આર આખેહો કીયુ કયા હુઈ રાહ ગુમ,
એકેલા તુ કરતાહે કયું રાહ તય
કોઈ ખાત પુછે તો ખતલાઓગા,
હે માલુમ તુજકો અલીહે કહાં,
અલીકા હમ આયે હંએ લેનેકો સર,
હમ ઈતના શુખઅતકા લરતાહે વો
ખતાહે તુ ઈતના અગરહો ખખર,
લગી આગ ગુસસે સે તનમેં તમામ,
નહીહે અલીકા તુજેહ કુછ ખતર.
થે દોનો હંએ તન આર વો જાન હે.
નહી જાનતા કુછ અલીકા વીકજ
ખતા મુજકો તુ કયા તેરા કામખ

સુના જખકે મયકદને ઉસકા કલામ,
 અરે કયા ખડે દેખતે હો ઇધર,
 બહા જખકે લશકર વો ખારા હઝાર,
 ગરઝ જખકે લશકરને ઘેરા ઉસે,
 તો અહહમને ઉસવકત હીલમેં કહા,
 હુવા તબ વો મસરફ સુએ ખુદા,
 ઇલાહી મેં હું મુખતીલાએ અલમ,
 કહા અલ મહદ અય રસુલે ખુદા.
 હેઈસ વકત મુજપરયે અનહોહ ગમ,
 વો હોગા જો તકદીર મેં હે લીખા.
 કીયા યાદ ઊસને અલીકો વહોં,
 કરો કુછ મહદ મેરી મુશકીલ કુશા કે,
 ખુદાસે કરો મેરે હકમેં દુઆ,
 મુકાબીલ જો સમજા વો કુદકરકો,
 ભરા નારા પયમખરકા લેખર નાંમ,
 વહોં ઉસને ઘોડેકો કોડા દીયા,
 ઊદુપર ગીરા દુટકર મીસલે ખરક,
 અલી તેજ અહહમ કી જીસહમ વહોં,
 રવાં ખોર હવા કરદી યાં ફેજકોં,
 પડા સરપે જીસકે વો ગુરજે ગીરાં,
 મગર તીરથા ઊસકા તીરે કઝા,
 ન છોડાથા સર તનપે શમશીરને,
 ખોર ઉડાતાથા વો રખશ મીસલે કવા.
 પડી જીસકે સરપર દુપારા કીયા,
 સફે કાટતી થી વો શમશીર તેજ,
 કહાં વો સીતમગાર ખારા હઝાર,
 ગીરાએ થે અહહમને જો પેહલવાં,
 લીખું હાલ ઊનકી શુબઅતકા કયા,
 જો દેખા યે મયકદને અહહમકા હાલ,
 નહીં કામ ઇનસાં કા અયસા કરે,
 નહીં અયસા ઇનસાન દેખા કોઈ,
 કહા તખતો મયકદને અય નવ જયા,
 ખતા સેહર તુ જાનતા હો અગર
 કહા સુનકે અહહમને અય બદ યકી,
 પયમખરકા હું એકે અદના ગુલામ
 ૧. અયસા મલકેન ઇસ નામસે,

કહા અપને લશકર કો હો તેજગામ.
 નહો દેર ઉતારો અલી ઇસકા સર.
 લગી હોને હર સીમત સે માર માર.
 નથા ઝીનહગી કા ભરોસા ઉસે,
 કે આ પહોંચી ઇસવકત મેરી કઝા
 કે ચારબહે હામી તુ ઇસલામકા.
 હમેશાં સે તેરા રહા હે કરમ.
 દો આલમકે સરદાર યા મુસતફા.
 કરો મેરી ઇમદાદ અય ઝુલ કરમ.
 મગર સાથ ઇમાં કે હો ખાતમા.
 પરેશાં હું ઇસવકત યા શાહે દીં.
 હું દરદો ગમમેં બોહોત મુખતીલા.
 લડાઈ મેં હાશીઝહે વો શરમકા
 લીયા મીયાન સે ઉસને તલવારકો.
 ખીય તેજ ઘોડેકા કસકર લુગામ.
 કે તેઝીમેં હોબએ સીતમે હવા,
 સફે મેં હુવા જાકે દુશમનકે ગરક.
 હુવે હરતરફ ખુકે દરીયા રવાં.
 કીયા કતલ હર એક ઝીઓજકો,
 હુવાં મગજ ખીનીસે ઊસકા રવાં.
 હદફ સે ન કરતાથા હરગીજ ખતા.
 મુશબ બક કીયે થે બદન તીરને
 બોહોત બરક રખશાં સે થા વો સીવા.
 કહીં તનકા સરકા ઉતારા કીયા.
 કયામતકા દીન થા કે થીરસતખેઝ.
 કહાં એક દીનકા શેહ સવાર.
 પડે થે વો કુતતોંકી સુરત વહાં.
 કીયે ખારા સોકે સર તન સે જુદા.
 કહા સરકો ધુનકર બરાહે જલાલ,
 જો જરશર લશકરસે તનહા લડે.
 નહીં આદમી હે ફરીશતકા મુજકો ગુમા
 હે તુજપર ફરીશતા કોઈ
 કે કીસતારહ લડતાહે તુ બે બખર,
 યે કુદરત હે અલલાહકી બાદ નહીં,
 લકબ મુરતુબહે અલી મેરા નામ
 કહા અપને લશકરકો દુશનામસે

મેં કેહને લગા સખસે વો જંગ જુ,
 ઉતારે શીતાબીસે તુમ ઇસકા સર
 તો અયતરસે એકબાર લશકર તમામ,
 ગરબ ફાજને ઉરપે હમલા કીયા.
 તો અહહમને ઉસવકત દીલમે કહા,
 કરે અરબ કયા તુજસે અયજુલ જલાલ,
 તમનના હો મુજકો કે અય કીબરીયા
 હયાતે હરોઝાહે કયદે ગીરાં,
 જો સખતી મેરે દીલપે ભારી નહો,
 કટે સર મેરા જબ ઇલાહી ચહાં,
 દોઆ કરકે અહહમને ખીંચી જો તેગ,
 ચહાંતક કીયા કતલ કુફરકાર કો,
 કીયા ઉસને યુ ફાજે કાફીરકો ઝર,
 યે કરતાથા હરએક બાહમ કલામ,
 ભરા ખુનમે જંગલ ચોર ઝાડીયાં,
 કહીં તનપડાથા કહીં તર જુદા,
 પશોમાંથે અહહમ સે સખ પહેલવાં,
 કીયામતકા દીનથા કે વો રોજે જંગ.
 નથા અખમીયોંકા વહાં કુછ શુમાર,
 હુવે કતલ કાફીર હઝારોં વહાં,
 ગરબ રેહગએ વાંપે કુફરકાર નીસ્ક,
 મેં અહહમકા આહવાલ અબ કયા કહુ
 ન ખાતેસે રગમત ન પાનીસે કામ,
 તને પાકપર તીનસો અખમથે,
 હુવા ચુર અસવકત અખમો સે તન,
 કીયા મુ સુએ કાખા બેહરે સુજુદ,
 ઉતરકર અમી પરજો સીજદા કીયા,
 કે અયરબ તુ સતતારો ગફરકાર હે,
 કટાતાહું મેં સર તેરી યાદમેં,
 ઇલાહી હો પુરી મેરી ઇલત્તીખ,
 ઇલાહી યેહી આખરી હે દોઆ,
 ઇલાહી બહકકે શપીઉલ ઉમમ,
 યે કેહનેકો એક લેહઝા ગુઝરા નથા,
 હુવા સરજો અહહમકા તનસે જુદા
 હુઈ યે કરામત જો તનસે અદા,
 સરે શાહ નેઝપે અસહમ ધરા,
 નથે અખમ ઘોડે કે ગરબે ગીને,

કે ઇસકો હરએક સીમ્તસે ઘેરલો.
 ન જાએ કીસી રાહસે ભાગ કર.
 ગીરા સીધા ઘોડું કી લેકર લુગામ.
 હઝારોં ને તનકાપે નરગા કીયા.
 તુહે વહહહુ લાશરીક અય ખુદા.
 તુજે આશકારા હે સખ મેરા હાલ.
 નહો કામ કોઈ સીવાએ રઝા.
 મેં ઇમાનસે જાઉ સુએ જાનાં.
 તેરે સામને શરમ સારી નહો.
 શહાદતકા કલમા હો વીરદે ઝખાં
 પડા ફાજે કુફરકાર પર બે દરેગ.
 હુવા ખુંકા દરિયા રવાં ચારસુ,
 દખાતાહે અસતરહા આહુકો શેર.
 શુનઅતકા અહહમ પે હે ઇખતીતામ.
 પડા શોર તબ ફાજકે દરમીયાં
 સરે ખાકથા કોઈ ઘાયલ પડા.
 કે બેકાર યે સખ વો ગુરજે ગીરાં
 કે હરએક કાફીરથા જાનેસે તંગ.
 ખુદા જાને મકતુલથે કંઈ હઝાર.
 કે લાશુસે જંગલ હુવા ખુફીશાં.
 હુએ અખમ ખાખાકે ફીનનાર નીસક.
 ન લીખનેકી તાકત જો કુછ લીખ સકું
 વો લેતા હર વકત અલલાહકા નામ,
 કોઈ ઇસકી તશરીહ કયુંકર લીખે,
 તો કી ઉસને યાદે ખુદાએ અમન,
 કહા અયખુદા હો તેરા ફઝલો જુદ,
 ખુદાવનદે આલમસે રોકર કહા,
 તુહી બેકસોકા મહદગાઈ હે.
 જહાં સે હું જાતા બોહોત શાહમેં.
 નહો ખોફ ઉમમત કા રોજે જઝા.
 કે ઉમમતકો હઝરતકી તુ બખશના.
 ન દેના તુ ઉમમતકો મેહશરમેં ગમ,
 કે કાટા લઈ તુને સર શાહકા
 હર એક અખમસે કલમા જારી હુવા.
 તો કુફરકારને ડરકે ઉસકો કહા.
 તો મશગુલ રોને મે થોડા
 મગર તીનસો સે ઝીયા દાહી

કહા તબ સવારેાં સે મયકદને યું, બળ લાગ્યો ઉસકો ને મેં કુછ કહું.
ક્રીયા હુકમ ઘોડેકો પકડો શીતાબ, કે હે વો રવાં સુરતે મોજે આબ.
હોડે ઉસકે પીછે બોહોતસે સવાર, ન આયા મગર હાત વો રાહવાર,
યે આખીરકો હયરાન હોકર તમામ, ગયે વાપીસ ઉસબ જહાંથા મકમા.
ક્રીયા ખોફ દીલમેં શીર ઇસ બાતકા, કે કાટાહે હમને સરે સુરતુઝા.
અલે કુચ કરકે બોહોત તેઝગામ, નીહાયત હે અનદેશેકા યે મકામ.
અગર જલદ ઇસ સરકો હમ લે અલે, મકાલીલકી ખીદમતમેં હાજીર કરે.
ભી ઇનઆમ લેનેકી ઇજલત તમામ, કે લેં મુલક ઓર હુખતરે નેક નામ.
હુઈ યે કરામત ને તનસે, જુદા, તો કુકશરને સેહર ઉરકો કહા.
અલે અયસે ઘમરા કે વો બદયકી, નહોતે યે જીનહાર મનઝીલ શુઝી.

ખખર રસીદન ઇનતીકાલે અહહમ બ મુરતુઝા અલી શેરે ખુરા. (રદે૦)

યહાંકાતો કીરઝા હુવા ખતમ યાં મદીનેકા સુનીયે ઝરા અબ બયાં.
અબુખકરસે યે નખીને કહા, કે દાવતકી અહહમ કો થી ઇલતીબ.
હુવા વકત ખુખેકા સારા તનામ નહી આત્રા અહહમ હુવા વકતે શામ.
સાહાબાકો સુનકર તરહદુદ હુવા, કે અહહમકો યારબ હુઈ કયા બલા,
યે મસજીદમેં હોતાથા બાહમ સુખન, કે કમખર સે બોલે અલી જાને મન.
મેં ઇસવકત હું પિયાસસે બે કરાર, હય લખપર મેરે અલઅતશ બારબાર.
દીયા જામ કમખરને ભરકર શીતાબ તો પીનેસે ઉસકે હુવા દીલ કબાબ,
વો પાની લગા તલબ માંનીનદે નીમ, તો સમઝે કે હોતીહે આફત નસીબ.
કહા ઓર લાગ્યો બોહોત શરદ આબ, દીયા જામ કમખરને લાકર શીતાબ.
પીયા જબ અલીને બોહોત તલબથા, હો જીસ તરહ સે જાકનીકા મઝા.
કહા આજ કુછ ખેર હરગીઝ નહી, ફ્રાંહે મુસીબત મેં અહહમ કહી.
યે કેહકર વહાંસે અલી નેકઝાત, અલે જાનીબે મસજીદે બા સીકાત.
વહાંસે વા પોંહયે ને દરવાઝે પર, લહુકી પડી ખુદ બાલાએ સર.
બરાબર ગીરે તીન કારે મગર, બહા ખુન હઝરત કે રખસાર પર.
ને ફેરા વહી હાત રખસારપર, પડી ખુનપર આપકી તબ નઝર.
ને દેખાતો મું પર પડા ખુન હે, રૂખે પાકમેં સબ ભરા ખુનહે,
અલી હોક ગયે રંજમેં મુખતિલા, યે અહહમકો પેશઆઇ કોઈ બલા.
અલે વહાંસે રોતે હુવે વો મલુલ, ગયે આગે મસજીદમેં પેશે રસુલ.
કહા સબ મોહમદને અય મુરતુઝા, રખ આલુદએ ખુહે કયું આપકા,
કહા કયા કહું અય રસુલે ખુદા, લગા તલબ પાની ને મેં ને પીયા.
શીર આયા જબ ઉઠકર મે ઘરસે ઇધર, યકાયક ગીરા ખુન રખસાર પર.
મોહમમદને ફરમાયા તબ યે કલામ, નહી ખેર અહહમકી અય નેક નામ.
હુવા આજ ખેશક વો બે સર કહી, ખખર કુછબી અહહમકી મીલતી નહી.
યકીં હે કે વો આજ મારા ગયા, સર ઉસ નામવરકા ઉતારા ગયા,
મેં કરતે યે યારોંસે હઝરત કલામ, તો રોતેયે અસહાબ સુનકર તમામ.
શોરો ગોગા નદીને મેં થા, કે રોતાથા હર એક છોટા બડા,

કહા ઇખને અમ અહહમે મેહિરખાં,
 મેહીકેહ રહેથે વો એક ખારગી,
 નઝર જખગઈ સખકી ઉસ સીમતકે,
 જો દેખા તો ઘોડા હુહુમેહે તર,
 હે ગીલતાં બ ખું ઓર આંસુવાં,
 યે દેખ ઉસકા અહવાલ ઓર માજરા,
 કે ઇતને મેં ઘોડા કરીખ આ ગયા,
 તન ઉસકા થા મજરૂહ ઓર ખેકરાર,
 લગા કરને ઘોડા ઇશારાત સખ,
 કહા તખ મોહમ્મદ ને ઇસદમ પુકાર,
 યે સુનતેહી એકખાર વો ગુલપડા,
 કહું કયા મોહમ્મદ કી હાલત જો થી,
 કીયા સખને ઇસતરહકા રનજો ગમ,
 વહાં ચાર અહહમકે આએ પીસર.
 હર એક ને કીયા વાં ગેરેખાંન આક,
 અલી મુરતુઆશાહે ફલ ફલ સવાર,
 કીયા વાંસે ફલફલકો જલદી રવાં,
 અલી મુરતુઆકા જો ઘોડા ચલા,
 વોથી રાત કાલી વો જંગલ ખડા,
 જો કી શાહે દીને ખોહાત જુસતજુ,
 હુવા શાહે અહહમકા ઘોડા રવાં,
 ગરઝ જખકે પોહચે વો મયદાનમેં,
 જો દેખા ખરસતાહે હર સીમત નુર,
 લીયે હાતમે હવસે કવસરકા જામ,
 ખીછીથી જોવાં કુરસીયે ઝરનીગાર,
 જડે ઉસપે થે લાલી હીરે તમામ.
 ઓર ઉસપર વો અહહમકા લાશા ધરા,
 ખરસતાથા ઉસ દશતમેં બસકે નુર,
 છધર દેખો ખુકા થા દરીયા ખડા.
 પડી લાશપર લાશ ચારોં તરફ,
 અજખ તરહકી શખથી હય હાતવો,
 જહાં લાશ અહહમકીથી જલ વગર,
 જો કુરશીયે અહહમનેકા લાશા ધરા;
 હઝારોં ફરીશતે ખરાએ નમાઝ,
 કે જા પોહોચે મુશકીલ કુશાબી વહાં
 કહા લાશને ઉરસે બાદ અસ સલામ,
 કીયાહે મુજેહ જુસ લખને શહીદ,

તેરે ગમમેં રેતાહે સારા જહાં.
 ઉઠી ખનકી જાનીખસે એક ગરહસી.
 કે અચ્છાહે અહહમ જો આતાહીહો.
 ન આયા કોઈ પુશતે જીં પર નઝર.
 સલી તનહે ઝખમોસે બસ ખું ચકાં.
 લગા ખેખને ઉસકો છોટા ખડા.
 નખીકે કદમ પર દીયા સર ઝુકા.
 વો ખેચારા રોનેલગા ઝારઝાર
 મોહમ્મદ સમજને લગે ખાત સખ.
 કે મારા ગયા અહહમે નામદાર.
 કે સારે મદીને મેં ગોગા હુવા,
 સહાખાકે દીલપર મલાલત જો થી.
 કે સુનને સે હોતાથા જુસકે અલમ.
 લગે ખાક પર લોટને સરખસર.
 હર એક રનજો ગમસે હુવા દરદ નાક
 મુસલ લેહ હુવે ઓર લી ઝુલફીકાર.
 સુવે દામને દશત ફેરી ઇનાં.
 તો અહહમકા ઘોડા બી પીછે હુવા.
 દીખાઈ ન દેતાથા કુછ મુતલકાં.
 તો મયદાને જંગ આ ગયા રૂખરૂ,
 ચલા તીરકી તરહસે ખુશ ઇનાં,
 તો કુછ જાનકી આગઈ જાનમેં.
 ખોહાતગીરહ હવે ઉસકે ગીલમાંનો હુર
 થી ઉસ લાશકે પાસ હાઝીર તમામ.
 થી ઉસપર અજખ મોતયોંકી ખહાર.
 હઝારોં ફરીશ તોં કા થા અઝહહમ.
 મગર ચોંધવી રાતકા ચાંદથા.
 હઝારોં ફરીશતે થે નઝલીકો દુર.
 હર એક સીમત લાશોંસે જંગલ બરા
 અહખસે ફરીસ્તે ખડે સફ બસફ.
 કયામતકા દીનથા નથી રાતવો.
 વહાં ખાલીશે નુરથી સર બસર.
 ફકત જુસમથા ઉસકા ઓર સરનથા.
 ખડે સફ બસફવો બસફ ઇમતીયાઝ.
 ફરીશતોંકી મજલીસથી કાયમ જહાં.
 કે અય શાહ ઝીજહ આલી મકામ.
 વોહ હે ઝુખમેં ઉસતાહે

લકળ ઉસકા મયકહહે અચઝી કરમ,
અલારાહ કનહોરસે તા હો માંહ,
મગર મેરી તકદીરમેં થા લીખા,
ખુદાકા મેં શુકર લાઉ ખબ,
જનાઝેકી મેરે પડો તુમ નમાઝ,
યે સુનતેહી વાહ શાહે હલહલ સવાર,
ગીરે જખ ઝમીં પરતો બેહોશવો,
લીયા ઉનકો હુરોને ફેરન ઉઠા,
વો પાની જો મુશકીલ કુશાને પીયા,
કહા અય ખીરાદર યે કયા હો ગયા,
બોહોત દેરસે હે તેરા ઇન્તીઝાર,
અગર મેં બી હોતા તુમહારે કરીખ,
અગર મેં તેરે પાસ હોતા યહાં,
ઈસી બાતકા મુજકો અનહોહહે,
અલીસે યે લાશેને સુનકર કહા
મુજેહ જલદ કર દફન તુ અયઅલી,
યે હુરો મલક તક કો હે ઇનતીઝાર,
કહા જખ યે ઉસ સાલીકે રાહને,
ફરીશતોને જખ કબર તઈયારકી,
કીયા અઝદફન વો શાહે આલી મકાન,
વો ઘોડા જો અદહમકાયા ખસ શડીફ,
ગુઝરદીનકો થા દસ્તકા કાકપર,
ગરજ સુખહ સાદીક હુંઈ જખ અયા,
યે કેહકર અલે શાહ વાલા મકામ,
ગએ ઉસ તરફકો જીધર થા વો દેશ,

અહવાલ શેહરે મદીના શરીફ.

યહાં કાતો કીસસા મેં છોડા યહાં,
મદીને મેં રાના પડાયા તમામ,
નખી દરદો ગમસે પરેશાનથે,
હુસેનો હસન આએ રોતે હુવે,
લીપટ કર યે હઝરતસે ફરીયાદકી,
લગે લોટને વો સરે પાકપર,
હુવે ગમસે હુસનેન જખ દરદ નાક,
હુસેનો હસન ને કીયા જખ પુંગાં,
ઉધર કાંપે લોહો કલમ યકતમ,
હુવા શોર ચવહા તખક મેં તમામ.
લગે પુછને હઝરતે નામદાર,

કીવા જીસને સિજદમેં સરકો કલમ,
તા આયા તેરે કતલકો રૂ શીયાહ,
મુજેહ કતલ તીશન ગીસે કીયા;
કે દફન આપકે હાતસે મેં હુવા.
કરો મુજપે દરવાઝા રહમતકા ખાજ,
ગીરે અપને ઘોડે સે બે ઇખતીયાર,
રહે મીસલે મુરદકે ખામોશવો.
દીયા લાકે કવસરકા પાની પીલા;
ગઈ બેખુદી હોશ ઉનકો હુવા.
વહાં મુન્તઝીર હએ તેરે મુસતુફાં;
યે કયા હો ગયા હાય પરવર દીગાર.
અકેલાહી કાશીયા વાએ નસીખ.
તહે તેગ હોતે યે સખ બદગુમાં.
ઈસી ફીકરમેં જાન હયરાન હે.
મુકદદરમેં જો કુછ લીખાયા હુવા.
કે ખસહે યેહી આરઝુએ દિલી.
કરો તુમ ઇમામત શાહે નામદાર.
નમાઝે જનાઝા પડી શાહને.
રખી લાશ ઉસ હુરે શેહવારકી.
હુવે વાંસે રૂખસત અલયહીસ સલામ
હુવા રાત દીન ઉસલહદકા રશીક.
મુજાવર થા સખકો વો દરગાહપર.
મુનઉવર હુવા તુરસે વો મકાં;
કેલેં ખુને અદહમકા હમ ઇનતી કામ
કીયા અપના હઝરતને રંગીન લેસ;

મદીના શરીફ.

સુનાઉ મદીને કા અખ કુછ બયાં.
ફસે થે મુસીમતમે સખ ખાસો આમ.
ઓર અસહાબ જીતને થે હઈરાન થે
ઓર અશકોસે દામન લીગોતે હુવે.
હંમે દીજીયે દાદ બે દાદકી.
પરે શાં હુવે સરખસર મુએ સર.
કીયા દામને દીલ ફરીશતોં ને ચાક.
લરઝને લગે ગમસે કોનોં મકાં.
ઉધર ચશમા કવસરકાયા ચશમે નામ.
જો રોએ ઇમામેંન આલી મકામ.
કે રોતે હો કયું ઇસકદર ઝારઝાર.

મુશીખતે અચ લખતે દીલતુમ પેકયા,
લગે કેને તબ એ હુસેનો હસન,
કહાંકો મએ હંચ અલી મુરતુઝા,
કીધરકો મએ શાહ ફલફલ સવાર,
પીઢર શુમ હુવે કીસ બયા ખાનમે,
સુના લખતે દીલસે ને એ હાલ સખત,
ઉઠે હાથ હઝરતકે ખેહરે દોઆ,
મેં હું ખેખખર ઓર ઝહીરે અલીમ,
એ કેહકર ઝુકે ખેહરે સીજદા રસુલ,
હુવા હુકમે ખારીક અચ અખરધલ,
શહાદતસે અહહમકી દે તુ ખખર,
મએ સુનકે રહુલ અમીં શાહકામ,
કે હુકમે ખુઠાહે તુજેહ અચ રસુલ,
ને મુઝદા સુના એઝદે ખાકસે,
ઉઠા સરકોં દેખાતોહે અખરધલ,
કહા તુમખર અચ શાહે વાલા મકામ,
હુવા તેગે મયકદસે અહહમ શહીદ,
રવાના હુવે સુએ ખુલદે બરી,
હે એક મુલકે કનદુર દો માંહ રાહ,
સીપા ઉસકી હે બે હદો એ શુમાર,
ખેહોત હએ ખહહુર ખડે પહેલવાં,
હે એક નીલ ઉસ શેહરકે આમપાસ,
ઓર ઇસ શેહ કે ગિરદહહં ચાર કોહ,
હે એક ઝરદ ઓર એકહે નીલખું,
કોસોંકા લમખા વોહી કોહ કાટ,
હે ઉંસ કોહકે ગિરદ દરીયાએ નીલ,
હઝારોં ખુરજ ઉસકે ઓર ચારદર,
હરેક ખુરજકે ગિરદ એક નેહરહે,
મનીમોકો હરગીઝ નહીવાં ખતર,
હે આરાસતા ઉસકી ફેાને સીપાહ,
નીહાયત ખડા મુલકે કનદોરહે,
વહાંકા મકાતીલ નેહે શેહર ચાર,
હે ઉસકા ને મયકદ વઝીરે કલાં
મીલા નહે ખુજેહલકા લી પીસર,
મકાતીલકો થા ખસકે રનજે દર;
ઊઠાયાથા મયકદને ખીડા વહાં,

ને એક લેહઝા આરામ ખતા રહા.
ગરઝ અરઝ સુનલો બ તજહુલ હસન.
ચલે પર પતા કુછ ન ઉનકા ચલા.
કીધર ચઝદી એ મુરતે ઝુઝફીકાર.
હંચ શેરે ખુદા કીસ નયસ તાનમે,
નખીકા અગર હો ગયા લખત લખત.
મેરી શરમહે તેરે હાથ અચ ખુદા
ખમરદે મુજેહ અચ ખખીરે અલીમ.
ખુદાને દોઆ ઉનકી કરલી કુખુલ.
હે સીજદે મેં મશગુલ મેરા ખલીલ.
ઉઠા અચ મેરે દોસ્ત સિજદેસે સર.
ખુદાકી તરફ સે દીયા એ પયામ.
ઊઠા સર ફુઆમેને કરલી કુખુલ.
ઉઠા સરનખીકાં સરે ખાકસે.
દીયા ઉસને પેગામેં રખમે જલીલ.
હઝારોં દુરહાં ઓર હઝારોં સલામ,
હુઈ ઉસ શહાદત સે જનનતમેં ઇદ,
અલી ને કીયા દરન ઝેરે ઝમી.
મકાતીલહે કનદુરકા ખાદશાહે.
ચહલ લક પીયાદા ચહલલક સવાર.
વે સખ શુરઝ રખતે હંચ ખેહદનીરાં.
ખલનદીસે અસકી ફલકકો હીરાસ.
હે વાં તખત ગાસે શહે બા ખીકોહ.
હે એક સખઝ ઓર એક મુરખીમેખું.
ખલનદીસે અસકી ફલક લીહે લોટ.
રવાનીમેં અસકી નહી કાલો કીલ.
સીપાહહએ સો ઉસકેહર એક ખુર જખર
રવાં અસમેં કીશતી અજમ શેહરહે,
ન ખોદે ઉદુ ઓર નદુશમનકા ડર.
નમુદાર હર શે સે ઇકખાલો બહ.
ઇસી શહરકા નામ બનદોરહે.
વઝીર ઉસકે ઓર સીપા ખેશુમાર.
ઉસીને કીયા કનલ અહહમકો યાં,
લીખા કાદ મયકદને અહહમકા સર
લીયા અપની ગરદનપે અહહમકા ખું,
કે બાહંગા સરમેં અલીકા ચહાં.

કહા નીસર મુલક અપના બખશુંગારે,
 વહીંકો ગએ હએ અલી મુરતુઝા,
 કીસીસે ન પોંહયેગા ઉનકો ઝરર,
 મેં હરઆંન ઉસકા નગેહબાનહું,
 સલામત હય શેરે ખુદા અયરસુલ,
 કરે તુમબી તઇયાર લશકર તમામ,
 નખીને સુના જખ પયામે ખુદા,
 હુવા જસ ઘડી હુકમે ખતમુલ અનામ,
 કમર બસતાથે જંગપર સરખસર,
 હુવે મુરતુઝાકે પીસર સખ સવાર,
 હુસેનો હસન શાહે વાલા ગોહર,
 સીવા ઉનકે અમખાસ બહર અકીલ,
 અખીરો અલી અકબરે નામવર,
 સીવા ઉનકે ઓર ફેજથી ખેશુમાર,
 જસે દેખો આમાદએ જંગથા,
 ન ખાનેકા ધયાન ઓર નખીનેકા હોશ,
 થે ખનજર ઝમાને નીકાલે હુવે,
 બ દીલ કરતે થે જંગકા એહતીમામ,
 સવારાંને પયગમબર અસસીહબર,
 વહાં જમકે ડંકા બખ દીનકા,
 અલે કુચ કરતે હુવે રોઝે શખ,
 પડા મુલકમે બસક શેરો ખરોશ,
 ઉધરકાતો અહવાલ ઇસ્તેરથા,
 અકેલા અલ્લા વો શક નેક નામ,
 મગર ભુક લગતીથી જખ બેરીયાસ,
 નમુદારથે સાત કીલએ જહાં,
 શીરે હરતરફ શાહે મરહાં અલી,
 નથે ફારીગ ઇંસ ફીકરસે એકદમ,
 ફીરે હરતરફો શહેદી પતાહ,
 ખડે હોકે નારા કીયા એક ખુલંદ,
 લગે કેહને આપસમેં વો સમ લખ,
 અઢે કીલએ પર દેખને દોજવાં,
 લગે પુછને ઉસસે વો ના બકાર,
 તેરા નામ કયાહે ઓર આયા કકાં,
 હમેં મુદ્દુઆ અપના ખતલવો તુમ,
 લગા કેહને તખવો બહાદુરવહાં,
 ફરીસતાદએ શાહ આયાહું મેં,

ઓર એક અપની હબતર તુબેહદુખામેં,
 સર અહહમકા મુઝી શહા લે ગયા.
 અલીકી તરફ સે રહો બે ખતર
 મેં સખ બાદશાહોંકાં સુલતાનહું.
 સરે મુના ખાતીરકો કીજે મલુલ.
 મદીનેકા વાકીફહો હર ખાસો આમ.
 હુગાના કીયા શુકરકા બસ અહા.
 મુસલલેહ હુવે એહલે લશકર તમામ,
 અબુબકર ઉસમાનો હઝરત ઉમર.
 દીલો જાંસે આમાદએ કારઝાર.
 અલીકે દીલ ઓર ફાતમાકે જગર.
 જોથે શાહે રાહે ખુદાકે દલીલ.
 લડાઈ પે તઇયારથે સરખસર.
 હઝારોં પીયાદા હઝારોં સવાર.
 હર એક પેહલવાં તાકતે ન ગયા.
 લડાઈકો હરદીલમેં જોશો ખરોશ.
 સીપર જોફસે કાન ડાલે હુવે,
 મદીને કે બાશીનદે સખ ખાસો આમ.
 કમર બસતાથે સખ પએકાર ઝાર,
 તો લરઝા જગર રમ ઓર ચીનકા.
 દીલેરો તતુ મનદ ફેજો અરખ.
 જો કાશીરથે કાકુરથે ઉનકે હોશ.
 સુનો શાહે મરહાંકા અબ માજરા.
 ન ખાનેસે મતલખ ન સોનેં સે કામ.
 તો ખાતેથે નાચર જંગલકી ઘાત.
 અલી એક હી દમમેં પોંહયે વહાં.
 નફી રાફ જાને કી હરગીઝ મીલી
 નજીનેકી ખુશી ન મરનેકા ગમ.
 વલેકીંન ન પાછ કીસી સીમતરાહ.
 તો એકબાર કાંપાં વોસખ સોહરખંદ
 ન આયાહો લશકર અરખસે કહીં.
 સવાર એક નઝર આગયાના ગહાં.
 કે આયાહે તું કીસલીથે અય સવાર.
 ખતાદે તેરા કીસતરફ હે મકાં.
 કીધર આએહો કુછતો ફરમાવો તુમ.
 મેં ઇકલીમેં ઝંગગીસે આયાવહાં.
 મકાતીલકો પયગામ લાયાહુંમેં.

કે હમને સુનાહે યો હોત મોતેબર,
 યે સુકનર દીહુવા કીલ યોહોત શાહકામ,
 ઓર એક રાઝ મજપ્રીભી અય બાશુઉર,
 સુના જબ મકાતીલને યે માજરા,
 મકાતીલ યે સુનકર હુવા શાહકામ,
 કીસી શકલ વો મુંહ દીખાએ શીતાબ,
 ઉસે નાવપર લાવ કરકે સવાર,
 હેં અંગી ખીરાદર હમારા કદીમ,
 હમેશા હમારા મદદગાર હે,
 હમારા કદીમી વોહે યાદગાર,
 હુવા અસધધી હુકમ ઉસે શાહકા,
 અઠે નાવ પર શાહે દુલ દુલ સવાર,
 ગએ શાહે મરદાં મકાતિલકે પાસ,
 સલામ એહલે મજલીસકો શેહને કીયા,
 લગે કરને આપસમેં સખ યે કલામ,
 કોઈ અયસા ઘોડા જહાંમેં નહીં,
 હુવા દીલ મકાતીલકા દુલ દુલપે લોટ,
 યે યોલાકે વો યોહોત ખુબ હ,
 ઇસે બાંધદે જાકે અનજરસે,
 નહો સાહબ અરપકો આગહી,
 એવઝ ઇસકે ઘોડેકે અએ નેકનામ,
 સુના જબ અલીને યે એહવાલ સખ,
 ય અસવકત નારા મેં માઝં યહાં,
 ન તાખીરહો ઇસમેં કુછ ઝીનહાર,
 હુવે ઝીનસે આપ અસહમ જુદા,
 લીયા ફાંસ દુલ દુલકો તઝવીરસે,
 અલી મુરતુઝાકા હુવા દીલ ઉદાસ,
 લગે આપ નરમીસે પ્રીર બોલને,
 મકાતીલસે શેરે ખુદાને કહા,
 યે મશહુર હે મયકદે નામવર,
 હુવાહે યોહોત ખખરકો ફરોગ,
 મકાતીલ યે યોલાકે અયનેકઝાત,
 અલીકાને ઇસને કીયા સર જુદા,
 કીયા નીસફ ઇસલામકા બાંદશાહ,
 કહા શાહે મરદાંને અય બે ખખર,
 કરેગે રસુલે ખુદા તુજસે જંગ,
 ખતરહે શબો રાઝ ઇસ શેહરોંકો,

અલીકા લીયા કાટ મયકદને સર.
 કીયા શાહે, મરદાંકા કીરસા તમામ.
 મકાતીલ કો કેહના હે મુજકો ઝુર.
 ખખના મકાતીલસે બકર કહા.
 કહા જલદ લે આવ ઉસકો યહાં.
 કીયા આતીશે હીજરને દીલ કબાખ.
 સરે મું ન તાખીરહો ઝીનહાર.
 હરએક ખાતમેં હે યોહોત મુસતકીમ.
 અલી જાન દેનેકો તદ્યાર હે.
 મોહબખતહે હમસે ઉસે અસતવાર.
 વહાં જલદ કીશતીકો વો લે ગયા.
 હવાઝી તરેહ હો ગએ હમમેં પાર.
 નજીકો ખતર ન દીલકો હીરાસ
 જવાબે સલામ ઉનકો સખને દીયા.
 કે કયા ખુબ ઘોડા યે હે તેજગામ.
 નઅયસા સુનાહે ન હોગા કહીં,
 મીલે મુજકો ખસથી ચેહી દીલપે ચોટ
 મેરી જાનો દીલકો યે મરજુબ હે,
 ખીગડ જયગા કોમ તાખીરસે,
 ખખરદાર ઇસમેં ન હો કોતહી,
 મેં હંગા ઉસે તુસુન તેજ ગામ.
 કહા કાનમેં જાકે દુલ દુલકે તખ.
 તો આના મેરે પાસ ફેરન વહાં.
 મુજેહ પુશતપર અપની કરના સવાર,
 તો ઘોડેકો લેકર કોઈ ચલદીયા.
 મુકેધયદ કીયા ઉસકો અનજરસે.
 દીલેરાના બેઠે મકાતીલકે પાસ.
 ખરાખર જવાહીર લગે તોલને,
 કે તુ શાહ હે મુલકે કનહોરકા.
 અલીકા કલમ કરકે લાયા હે સર.
 ખતા તુ કે યે રાસતહે યા દરોગ,
 નહી ઇસમેં કુછદરોગઇસમેં સચચીહેખાત
 તો મંચને યે ઇનઆમ ઉસકો દીયા.
 કઝં અપની દુખતરસે મેં ઉસકા ખયાહ.
 તેરે મુલકકો હે નીહાયત ખતર
 તુ આ જાએગા ઝીનદીગાનીસે તંગ
 નહીં દેર અલલાહકે કેહરકો.

અગર તુ કહે મુજસે અય બાદશાહ,
 મેં નામા લીધું સુખે ઇકલિમે ઝંગ,
 કહાં યે મકાતીલને અય મેહરબાં,
 નહીં ગમમોહમ્મદ અગર લાએં ફેજ,
 તુહે મેહરબાં ચોર મેરા રફીક,
 અલીકે લીયે ફીર મગાઈ શરાબ,
 બીછાઇ શીર એક કુરસીએ ઝરનીગાર,
 અલીસે કહાં જામે મય પીછીયે,
 યે સુનકર કહાં દીલમેં યા ઝુલજલાલ,
 યે કુરસીહે ઝેબા ખરાએ નખી,
 મગર કોઇ હીલા કરે જાહસે,
 અલીને કહાં સોચકર કયા કહું,
 હકીમોકે કયા દુંગા ઇસકા જવાબ,
 તેરે રૂબરૂ અય શહે નામદાર,
 અહમસે યે હે દુર અય શેકરે ચાર,
 કહાં શાહને સુનકે અયનામવર,
 અલીને કહાં અય શહે ને કબુ,
 ગર શાહે મરદાંકા હોગા વે સર,
 સુની જગ મકાતીલને યે ચુક્તગુ;
 જો સરલાકે રખાયા ગયા સામને,
 હુવે સરખાતુ વો સર દેખકર,
 જો થા જાનપર સદમએ બે કીયાસ,
 અલી હોગએ ઇસકદર મુઝમહલ,
 બલાકા અલમ દીલમેં ઘર કર ગયા,
 કહાં યે નહીં શાહ મરદાંકા સર,
 યે મયકદને કયસા કીયા તુઝસે કેદ,
 ચેહી તુજસે કેહતાં અય નામદાર,
 સુના જબકે મયકદને યે માજરા,
 મકાતીલસે કેહતા હે યે બાર બાર,
 લગી આગ મયકદકે તનમેં તમામ,
 કહાં અયસા ક્યોન આયગા અય ખુદા,
 કીયા મંચને સરકો અલીકે કલમ,
 ચેહીહે સરે શાહે ખયખર કુશા,
 કહાં શીર અલીને કે અય બદ ગુહર,
 યે કાઝીગ તેરા કોલ હે સજ ફરોગ,
 જો બાબે હજે તેરી વો સખદંબીલાફ.
 અલી તુને દેખા નહીં હે કશી.

પુલાહું યહાં જલદ અપની સીપાહ,
 ચલી આએ સાથ ઉસકે ફેજે ફરમ.
 નહીં હે કમી ફેજકી કુછ યહાં.
 મેરી ફેજહે એક દરીયાકી મોજ.
 નહીં કોઇ દુનયામેં તુજસા શફીક.
 હુવા ખસમસે દીલ અલીકા કબાખ.
 જડે ગિરદ ઉસકે દુરે શાહવાર.
 કબાખ ઉસકે હમરાહ ખાલીછીએ.
 પુરો નોશ અયસા કહાંહે હલાલ.
 મેં ઇસપર ન બેહુંગા હરગીઝ કલી.
 વો હો જાએ સાફ કીસી રાહસે.
 મેં બેચારા ખીમાર શશમાહ હું.
 યહાં થા ન ચખના શરાબો કબાખ.
 મેં કમા બેહું બાલાએ કુરસીએ ઝર;
 ચીવ ઇસકે દીલકો બીહે ના ગવાર.
 તેરી ખાત સનજીદાહે સરખસર
 સરે શાહ મરદાં જો મંગવાએ તુ.
 તોં પેહચાન લુંગા ઉસે સરખસર
 કહાં સરકો બેવો મેરે રૂબરૂ.
 લગે શાહે મરદાં જીગર થામને
 નીકલને લગા મુસે દરસે જીગર
 સફર કર ગએ સારે હોશી હવાસ,
 કે સીને સે આયા શહે નામવર.
 કીયામતકા માતમ અસર કર ગયા,
 સરે ગેરહે અય શહે નામવર,
 તુ સૈયાદ હોકર હુવા ઉસકા સેદ,
 ન દે મુલકો દુખતર ઉસે ઝીનહાર,
 કે આયાહે એક આદમી ઝંગકા,
 અલીકા યે સરહે નહીં ઝીનહાર,
 ઉસે હો ગયા ઝેહર અશરતકા જામ.
 કે યું બનદે કો રસવા કીયા,
 મેં કેહતાં સચ અપને સરકી કસમ.
 ખબર ઇસકી તુજકો નહીં મુતલકા,
 તેરી ખાત હે બેહુદા સર ખસર.
 નહીં તેરી ખાતોકા ઝરરા ફરોગ.
 તુ બકતા નહીં ગેર લાફે શુઆફ.
 જો દેખે તો શુમહાં તેરે હોશબી.

વે એક કોઈ રીકઅતહે તુ કાહડે;
 કીમી વરહ મુમકીન નહી ઝીનહાર,
 કે ગેરકા સર કાઠ લાએ શગાલ,
 ચે સુનકર ગઝબનાક મયકદ હુવા,
 બરા કેહરમે શીરતો શેરે ખુદા,
 ચહલ લાહકા ઝોર શાને ખુદા,
 પડા એક ઘુંસા ને બાલાગે સર,
 ગઝબકાથા દસતે શહે અરજુમંદ,
 ને ગરદન પકડ કર ઝુકાયા બઝોર,
 ને દુકડે હુવા સરતો સખ દેખકર,
 હુવા શેહરમે એક મેહશર બપા,
 ચલાને લગે લોગ તેગો સીના,
 કહાતબચે અચ ખાલે કે દોસરા,
 ચે કેહકર ને તલવાર લી મીયાનસે,
 હુવા જીસરી ગરદનપે ખંજર સતાર,
 સરે તનકે બાહમ જુદા કર દીયા,
 હર એક ઝરખમે કહી પહેલવાં,
 કીયા શાહે મરદાને એક કતલે આમ,
 કીયે સાત હમલે દમે કારઝાર,
 મકાતીલ ન આકર મુકાબીલ હુવા,
 કહા અંગી અચ્છા મેરા દોસતથા,
 ગઝબકા જવાહે બલાકાહે ઝોર,
 કોઈ બકે પુછે કે અચ પેહલવાં,
 દમે સરદબરકર ચે ખાલે લઈ,
 તેરા નામ કયા હે તેરા કામ કયા,
 અલીને કહા હેફ અચ એહલે શર,
 ન અંગીહું મેં ઝોર નહુમેં અમીર,
 ન હુમેં સીપાહી નહું પેહલવાં,
 ચહાં સર ને આયાહે અચ એહલે કી,
 અલીકા મેં લાઈ હું ઝોર ચારહું,
 ઇવઝ લેને આયાહું મેં શાહ શાહ,
 ને કુશતા હુવા અહલમે નામદાર,
 ને આયા ઉડકે મુકાબીલ હું મેં,
 કહાં છુપગયા મયકદે પુર ગુર,
 વોહી મુહકઈ હે ખુદાહે ગવાહ,
 મેરી ફાજબી આ રહીહે ચહાં,

વો શેરે ખુદાહે તુ રખાહ હે.
 કે ખરગોશ સે શેરકાહો શીકાર
 તેરી બાતપર હે તઅજબુખ કમાલ.
 શહેદી કે સીનેકો અખમી કીયા.
 પકડ હાથકો ઉસકે ઝટકાદીયા.
 કીએ હાથ શાને સે ઉસકે જુદા.
 દિમાગ ઉસકા દુકડે હુવા સરખસર.
 હુવે સખ જુદા દસતો પા બંદ બંદ.
 તો ઝાંકા સીતમગારને રૂવે ગોર.
 લગે પીટને દોનોં હાથું સે સર.
 ઝમીં કાંપી ઝોર ચરખ થરાગયા.
 ચહાં એક અલી વાં હઝારોં જવાં.
 બજુઝ તેરે હામી નહીં દુસરા.
 ઉદ્દ હાથ ધોને લગે જાનસે.
 સર ઉસકા લીયા ઝોક દમમે ઉતાર
 ઝલાલતસે સખકો રિહા કર દીયા.
 થા ચારોં તરફ ખુકા ફરીયા રવાં.
 ને ના કામ આયા કીયા ઉસકા ~~કામ~~
 ગીરે સર લઇનોંકે સતતર હઝાર.
 દીલાવર, કી હયબતસે બે દીલ હુવા.
 અયાં મગઝથા ઝોર નીહાં પોસતથા.
 બોહોત દુર દુર ઇસકાહે ઝોર શોર.
 તેરી કયા ગરઝહે ને આયા ચહાં.
 ખતા કયાહે ને તુ હુવા ગરમકીં.
 નદેગા હુમેં અબખી આરામ કયા.
 અલીતક નહીં તુમકો મેરી ખબર.
 મોહંમદકે દરકા રહું અહના દેહીર.
 મોહંમદ કી દેવલીકાહું પાસખાં,
 વો અહલમકા સરહે અલીકા નહીં.
 મોહંમદકા એકે કફશ ખર દારહું.
 ચેહી મુહ દુઆહે ચેહીહે મુરાહ.
 મકાતીલકા સર મેંબી લુંગા ઉતાર.
 ઇલાહી મકાતીલકા કાતીલહું મેં.
 કોઈ ઉસકો લે આવ મેરે હુઝુર.
 કરે કતલ ઉસકો બહાલે તખાહ.
 મોહંમદનખી ઝોર અલી પેહલવાં.

અલીકે જો અઠઠાશ ફરજંદ હય,
 દીલો જાસે આમાદાહંય જંગપર,
 અગર ઝીન્દગી અપની મનઝુરહો,
 કરો દીનો મઝહૂમ હમારા કુબુલ,
 ખુદાકે લીયે કુફરસે તુમ ખયો,
 અગર તુમ કરો ઉઝર ઇસ્યાતમેં,
 ન જાને કે હું મે અકેલા જવાં,
 ઝરા ગોરસે દીલસે સુનો મેરીખાત,
 યે સુન કર લઈતુકો તેશ આ ગયા,
 અરે કયા ખડે દેખતેહો ચહાં,
 યે કેહકર વો કાપીર લઈ એકમાર,
 લગે શુરઝ ઓર તીર ચલને તમામ,
 વો ખંજર ખરાખર ચલાને લગે,
 ઇલાહી કયામતથી યા હરખથી,
 ખલાકા થા ખારાને તીરો તખત,
 ફીયા તેગકો શાહને જખ અલમ,
 ગલે પર રવાં ખંજરે આખશું,
 જો તેગે અલી ગરમ પુરખાશથી,
 ચડે ખોફસે ગરક ખાલાએ ચરખ,
 અલીસે યે કેહને લગે ખદનીકાદ,
 ફરીશતાહં તુ યા પરીખાદહે,
 ન ખાતાહે તુ ઓર ન પીતાહે તુ,
 હે બદુગરી યા કરામત હે,
 કઝાબી તેરે પાસ આતી નહીં,
 સરે સુ નહીં ખોફે હશમન તુજેહ,
 ખતાને મે હે નામકે નંગ કયા,
 કસમ તુજકેદેતે હએં અય નામદાર,
 યે સુનકર અલી મુસકુરાને લગે,
 કહા તુમહો સખદુશમને નંગો નામ,
 જુમે ખલક કેહતીહે શેરે ખુદા,
 મેરે નામસે તુમલી આગાહહો,
 મેં તય કરકે આયાહું રાહે દરાઝ,
 મેં દેતાહું તુમકો કસમ ખારખાર,
 સુના જખ લઈનેને હયદરકા નામ.
 ઉઠા શેરો શુલહર તરફ બગબત,
 અય આદશાહે ઝમીનોં ઝમાં,

જાગર પારા હંય ઓર દીલખંદ હંય.
 વો તોડીગે ઇશકિલએકો સરખસર,
 તો દીલસે મોહમ્મદકા કલમા પઠો.
 કરો હમસે મીલલત નહો તુમ મહુલ.
 ખુદા ઓર મોહમ્મદકા કલમા પઠો.
 કરે કતલ તુમ સખકો એક રાતમેં.
 મેરે સાથ હે ખાલિકે દો જહાં,
 ન પાઓગે ઝીનહાર મુજસે ન જાત,
 લગે કેહને આપસમેં વો બે હયા.
 ઉતારો સર ઇસકા કરો ખુરવાં.
 લગે કરને હર સીમ્તસે કારઝાર.
 હુવા શાહકે ગિરફ એક અઝદહામ.
 હયેક સીમ્તસે તીર અને લગે.
 સીનાંપર સીનાં ઝરખપર ઝરખથી.
 ફટે બનેં સાફ અખરે સીર.
 તો હોને લગે સર ખરાખર કલમ.
 ગલીકુંવા જારીયા દરીયાએ ખું.
 જુદર દેખીયે લાશપર લાશ પી.
 ધુંવા બનગયાથા સરાપાએ ચ.ખ.
 તુ આદમી ઝાલ યા દેવઝાલ.
 હમારે લીયે એક જલલતહે.
 ખુદા જાને ફીસ તરફ જુતાહે તુ.
 જો લઠને મેં મશગુલ દીન રાતહે.
 તુજેહ મોતબી મુંક દીખાતી નહીં,
 નહીં કાટતી તેગ કતઅન તુજેહ.
 ન ઝીનહાર નામ અપનાહમસે છુપા.
 ખુદાકે લીયે નામ કર આશકાર.
 હંસે ઓર ઉનકો ફલાને લગે.
 અલી જલકો કેહતે હંય મેરાહે નામ.
 યે સુનલો વોહે નામ નામી મેરા.
 મે હું શેર તુમ મીસલે ફખાહ હો.
 ખોહોત મેં ને દેગે નશેખો ફરાઝ.
 સીતમ મેં ન કરના કમી ઝીનહાર.
 ખુશીસે લગે કુદને વો તમામ.
 મકાતીલસે બકર ફીસીને કહા.
 ખુદા તુજપે હે ઇનદીનો મેહરખાં.

તુજે માલીયે શુકરે પરવર દીઝાર.
લઈને સુના જીસ ઘડીયે કલામ,
અલી બાકે ગરદનમેં ડાલો કમંદ,
ઘીરફતાર કરલો ઉસે બે હીરાસ,
સુના જખયે હુકમે શહે નામદાર,
કરે કયામેં બહો હશમકા શુમાર;
ઝોર અસસી હઝાર ઉસમેં થે તિરજન
નથા ફોજે કુફારકા કુચ શુમાર,
ઉડી ગરદ આરોં તરફસે કમાલ,
પડા હરતરફ ગલ ગલા ઝોર ગરીવ,
પહાડ ઝોર જંગ બી થરરાગએ,
કહા શાહને સુનકે ચે ગલગલા,
તુ માલીકહે હરએકકા ઝુલ જલાલ,
સીવા તેરે અખ કઝોનહે મેહરખાં,
મદદ કર તુ ઈસવકતમેં યા કરીમ,
ન બાઈં યહાં હે ન અપના પિદર,
ખહર હાલ ઇઝત તેરે હાથહે,
હંચ સખ નાતવાં ઝોર દાનાહેતુ,
અલીને બેકી હકસે ચે ઇલતીબ,
કે અખહે ચેહી હકમેં એઝદ તઆલ,
નીઢાઆઈ અથ દોસ્ત ચ.ય મેહરખાં,
અઝ.ચે ચે લાયાડે લશકર તમામ,
ચે સખ ફોજહો બયગી ઉસકી ફેત,
પુઢાકી હો જીસ પર કરમકી નઝર,
તેરે ફઝલસે સારી ખાતે બન આએં
કરે મેહિર જીસ શખસપર કાર સાઝ
સુની જખ અલીને ચું ગયબી નીઢા,
કીયા વકતકો અપને સરફે નમાઝ,
નમાઝે દુગાનાહી પડતેથે શાહ,
હુવે હમલાઃ બન ખીંચ શમશીરો તીર,
હરએક સીમતસે સખને હમલા કીયા,
મકાતીલકે લશકરકો યા ચે હીરાસ,
હુવા કતલએ મુલક કનદોરમેં,
ચે આઈ નીઢાએ પુઢાએ જલીલ,
મેરે દોસતસે હંચ મુકાબીઃ ઉડ
અકેઢા અઢો પેડલવાં હે જહાં,

કે આયા બલમેં ચું શીકાર.
કહા ઘેફ લો બેકે લશકર તમામ.
કરો ઉસકો બનજીરસે પાએ ખદ.
અલી બાકે લાવો ઉસે મેરે પાસ
હુઇ ફોજ આમાદએ કારઝાર.
ફકત શીલયે ઉસકે ખારા હઝાર.
સીવા ઉનકે લાખોં ચે શમશીરબન.
ચેહલલક પીયાદા ચેહલ લક સવાર.
ફલકપર હુવા મેહરકો બી ઝવાલ.
હવાકી તરફ ઉડ ગએ જીનનો દેવ,
પુહુશો તુયુર ઉસસે ઘખરાગએ.
તુ રખે મેરી આબઝ. યા ખુદા.
હે દીકત મુજેહ ઝોર મુશકીલ કમાલ.
હીફાઝતમેં તેરી હએ મખ ઇનસોબ.
કે હે ઝાત તેરી ગખુર રહીમ
સીવા તેરે અખ કઝોન લંગા ખખર.
કે ફતહો ઝફર તેરે હાથ હે.
હય નાદાન સખ ઝોર દાના હે તુ.
ઉસી વકત હાતીફસે આઈ નીઢા.
તુ લડ સાથ ઇનજે નકર કુછ ખ્યાલ.
તુ ઇચ ગમમે હરગીઝ નહો નાતાવાં
મગર ફતહ હંગા તુજેહ લા કલામ,
તેરે હાતસે હે મકાતિલ કી મોત.
નહી ઉસકો દુશમનકા હરગીઝ ખતર
બેહોં લાખ દુશમનતો સખ લાગ બએં
દોઆલમમેં કયુંકર નહો સર. ફરાઝ.
કીયા શુકરકા તખ દુગાના અદા,
કીયે લાખ સીબદે કે અચે બે નીયાઝ
કે ઝાહીર હુઇ સખવો ફોજો સીપાહ,
સવાર ઝોર પીયાદા અમીરો વઝીર.
કે આતીહે સુરખપે જયસી ઘટા,
કે બાકી ન થે સખ કે હોશો હવાસ.
હુવા ખુરવાં શેહેર બનદોરમેં,
ખડા કયાહે ઇસ બપે અથ જીબરધલ
રવાં મેહરકી તરફસે હે લહુ,
ધીરા દુશમનો બીચ ઇસવકતવાં.

મલાયક યહાંસે તુલે દસ હઝાર, અલીકી મહદ કર, કે હે વકતે કાર,
કરો ઉસકી ઇમિદાદ ગયળી શીખાબ, ન હોવે દોસતકો ઇમતીરાબ.
યે સુનકર ફરીશતે ખુદાકા કલામ, ચલે ચઢકે ઘોડોં પે હો તેજગામ,
દીયા બઠે હકકી તરફસે પયામ, કે અય શેરે મરઘાં હો તુજપર સલામ.
હુવા હે હમેં હુકમ અબ જંગકા, કે હે હરખમે કામ હર રંગકા.
કહાહે ખુદાને સુનો ગોરસે, કે ખાતીર રખો જમઆ હર તોરસે,
ખુદાને યે ભેજહે ગયળી મહદ, કે કરતે હયેં કુદકાર અબ તુજસે,
તુ ખાતીરકો રખ જમઅ અય બાદશાહ, ફરીશતોંકી આઇ હે ફોળે સીપાહ.
યે સુનકર અલી બસ હુવે શાહમાં, બજલાએ શુકરે ખુદાએ જહાં,
બે કરને લગી ગેબકી ફાજ જંગ, તો કુદકાર સબ આએ જીનેસે તંગ.
કહા સબને બાહમકે અબ કયા કરેં, સુના સીખતો યેહે કે ધાવા કરેં,
કે એકબાર વાં સબને હમલા કીયા, હર એક સીખસે શેહપે નરગા કીયા.
વો તલવારેં લેલે નીકલને લગે; હર એકકી તરફ તીર ચલને લગે,
કોઈ ડાલતાયા વહાંપર કમદ, કોઇ ગુરઝસે દે રહાયા ગુઝદ.
હુવે તેશસે જબ અલી બેકાર, વહી ખીચતી મયાનસે ઝુલ ફીકાર,
દીલે પાકમેં આયા જસવકત બેશ, અલીને કીયા મીસલે દરીયા ખરોશ,
ઓર એક નારા મારા બનામે ખુદા; કે થરરાગએ જસસે અરઝો સમાં
પડા દોનું આલમમેં એક તેહલકા, ઝમી આમમાંકો હુવા ઝલઝલા,
ગીરે સુનકે બેહોશ કુદકાર સબ, કોઈની મ ખીસમીલ કોઈ બંબલખ.
ગીરા ફીલઆ સબ ઉસકા કુલઝાતકા, બનાયા બે કનહોરમેં ઘાતકા,
હર એક ચાહકા પાની આયા ઉબલ, ગીરે ઓરતોં કે શીકમસે હમલ.
બે જંગલમેં યે શેર થરરા ગએ, બહાઈમ પહાડોમેં ઘમરા ગએ,
બે દુલદુલને હયદરકા નારા સુના, નીહાયત હી બેચેન વો હા. ગયા.
વહીં ઉસને ઝનજરકો તોડકર, ઉઠે અસતમલસે વો મું મોડકર,
ગયા વાંસે દુલ દુલ બસુએ અલી, તો કુદકારકો પ્રીકર પયદા હુઈ,
પકડને કો બે ઉસકે પીછે ગયા, વહીં ઉસકો દુલ દુલને ઝખમી કીયા,
બદનપર લગી જસકે દુલદુલકી લાત, મરાહી ગીરા ખીન કીયે મુંસે ખાત.
ઇસી તરફ વો બદલઇ નાબકાર, ગએ સબ જહનનમકો બારા હઝાર,
યહાંસે વો પેશે અલી જબ ગયા, કદમ ચુમકર ગીરદ ફીરને લગા.
હુવા ઉરપે કુરખાન વો તીન બાર, કીયા અપને ઉપર અલીકો સવાર,
હુવે જીનત અફઝા બે રેહવાર પર, ગીરે બરકકી તરહે કુદકાર પર.
કીયા સબ ફરીશતોં ને હમલા વહાં, કે હસતીસે કુદકાર હોં બેનથાં,
પરીથી હરએક સીખત લાશોં પેલાશ, અબલ કરતીથી કાફીરોંકી તલાશ,
બે લી શાહે મરઘાંને ફીર ઝુલફીકાર, કીયે કતઆ એક દમમે સર એક હબાર,
અલીસે બે દમબર લડાઈ હુઈ; તો સબ કાફીરોંકી સફાઈ હુઈ.
હયે શેરે ખુદાએ શુખ અત હે યે, નહીં હે લડાઈ કયામતહે યે,

લોકમાં કંઈકર હોં મુજસે ખયાં,
હું જાણ્યો જોર જમકે સુરજ કુખા,
ખલાંને મકાલીલને સખ જંગ જુ,
મેં હયાન હું ચે મુસીબતહે કયા,
ફરીશતાહિ ચાલુન હે વો નવજવાં,
તઅજબુખ નહીં હો ફરિશતા અગર,
ખતાવોતો મકતુલ કીતને હુવે,
કહા તખ વઝીરને અય શેહર યાર,
હુવે કતલ છે લાખતો પેહલવા,
ક્રીયાથા ગુઝારીશ કે અય ખાદશાહ,
ક્રીયાથા ઉસી વકત મેને ખયાં,
હુવા મેરી ખાતોસે જખતુ મલુલ,
ઉસે કેહતે હંચ સખ અલી મુરતુબ,
મોહમમદકે ઘરમેં હેં ચે પેહલવાં,
હંચ બેકાર સખ તીરો તેગો તખર,
નામાના હમાન કહા તુને શાહ,
વો મયકદ તેરા મોતકદહે કહાં,
મુકાબીલ કર ઉસકો અલીકે ઝરા,
ગએ ભુલ મયકદકી ખાતો પે ચુ,
કહાયે મકાલીલને ફીર કરકે ગોર,
મગર ખેર જો કુંછ હુવા સો હુવાં,
કહો ઉસસે જાકરકે અયનકઆત,
ફકત હમતો લાએથે અદહમકાં સર,
હુવા હમસે જો કુંછકે રોઝે મુસાફ,
કહી તખ વજીરોને અય નેકનામ,
ધિરકાતો અહવાલ ઇસ તોરથા,

કે હે લાલ ખામે કી ચાંપર ખ્યાં.
તો વાપીસ ગયે વાંસે વો બેહયા,
વઝીરોસે અપને ચે કી ગુફતગુ.
લડાઈ હે કયસી ચે આફત હે કયા,
ભલા ઇતની ઇનસામે તાકત કહાં.
કે તનહા ક્રીયા મુલક ઝેરો અખર;
કહો તો કે કીતને હાય અખમી હુવે
નથા આજકી જંગમે કુંછ શુમાર,
હંચે અખમી કઇ લાખ બેશકવહાં,
જરા લી નકી ઉંસપે તુને નીગાહ,
કે હુશમનહે તેરા કોઇ બે ગુમાં.
જો લડતા નહીં દીનકર અખ કુંબુલ.
કોઇ ઉસસે જાં ખરહો મુમકીનહે કયા,
કીચે હંચ બોહોત કતલ ઇસને જવાં
અલી પર ન હોગા કોઇ કારગર,
ક્રીયા હાય હથ સખકો આખીર તખાહ.
ખડા જોર આવર ખડા પેહલવાં,
કે વો ભીતો પાએ ખુશીકા મંજો,
ન સમજે જમાનેકા ખુબો જખુ.
નથા મુજકો માલુમ ચે ઝુલમોઝોર,
ક્રીસીતરહ વાપીસલી વો જાયેગા.
તુદે શેહરકો અખ હમારે ન જાત,
કીચે કતલ તુને તો લાખોં બશર.
ખરાએ ખુદા કરતુ ઉસકો મઆફ,
કહીંગે તેરા સુખહ ઉસસે પયામ,
સુનો ઉસતરફકાલી તુમ માજરા.

અહવાલે હજરત અલી (રહેં)

અલીકે કઈ દીન જો લડતે હુવે,
ખ જુઝ હકકે કોઈ યગાના નથા,
જહાં પર લડાઈકા સામાનથા,
ખડાથા વો તનહા ખીયાખાનમેં,
કહું કર. મેં ઉસ શેરકા માજરા,
શખોંતાઅથા જંગમે બે હીરાસ,

તો અખમ ઇનકે તનપર કઈ સો લગે.
મોયરસર વહાં આબો દાના નથા.
હઝારોલી લાખોંકા ધમમાનથા,
અકેલા વો લડતાથા મયદાનમેં.
ક્રીસીકા ઉસે ખોફ ઓર કર નથા,
નહોતા થા હરગીઝ કહી વો ઉદાન.

હુઈ સુખહ સાદીકા ઉઠા સખ હીજાળ,
 ઉઠે સરખસર લોગ - સોતેહુવે,
 ગરઝ શાહને ફિર તયમમુમ કીયા,
 કીયા ચાહશીર એજદે પાકકો,
 મેરી આબરુપર તુ રખના નીગાહ,
 હુઝુરે ખુદાકરકે ચે ઇલ્તીબ,
 હુવાશીર શીતાબા વોહુલહુલ સવાર,
 કુદાકર વો ઘોટે કો એક આનમે,
 લઈ નોકે અસદમ નઝર ચે પડા,
 લગે કેહને બાહમ પશેમાંહંય હમ,
 કીસી તરહકી ઉસકો દેહશત નહીં,
 શીર ઉત સખને અફસરસે બકરકહા,
 કહોતો કરેં ઉસસે ચે ઇલ્તીબ,
 બોહોત પેશકશ કરકે લાલો ગુહર,
 ઉસ અફસરને સુનકર દીયા ચે જવાબ,
 બહર તોર દીલ જુઈ ઉસકી કરો,
 ચે ઝગડા, કીસી તરહ યાસે મીટે,
 ગએ સુનકે સારે અમીરો વઝીર,
 પઝીરા કરો બે કે કેહેતે હંય હમ,
 કે મયકદ બે લાયાથા કાટ એકસર,
 હુવે એક સરકે એ 'વઝ અય જવાં,
 હમેં અખના ગરમદ યુ' કીજીએ,
 ઝરો લાલ લીજીએ કુછ ચાડીચે
 ખતા અખ હમારી તુ કરદે મઆફ,
 ચે જબ હાલ શેરે ખુદાને સુના,
 કે અય કાફીરાંને ન હુસત શઆર,
 ન દરકારહે મુજકો લાલો ગુહર,
 મેરી બાતકો ગરકરોગે કબુલ,
 કરો શોકસે બાદશાહી મુદામ,
 બે મેરે કહેકો બખલાવ તુમ,
 કહા સખને મીલકરકે કવાહે વો બાત,
 કહા શાહને તુમસેહે ચે સવાલ,
 વો હંય જીતને ખુતબાને બનદોરમેં,
 ઉને અખને હાતોંસે તોડો મગર,
 કેહા બાંગ, સલવાત ફીરયાં સદા,
 પદો દીલસે કલમા નગીકા મુદામ,
 પાંચ પર રખો અખને નામે ખુદા,

નીકલ આયા પરદે સે ફીર આરવાબ,
 દરખતોં ચે બી બનવર બોલ ઉઠે,
 હુગાના કીયા સુખહ કા તમ અબા,
 કે ઉસકાહી હે આસરા ખાકો,
 તેરાહી ભરોસાહે શામે પગાહ,
 ઉઠા જંગકો શીર વો શેરે ખુદા,
 પહેનકર ઝરાહ ખીંચકર ઝુલફીકાર,
 મુકાબીલ હુવા બાકે મયદાનમેં,
 કે હંય માઇલે જંગ શેરે ખુદા,
 ખરાબો પરેશાનો હયરાંહંય હમ,
 હમે ઉસે લઢને કી તાકત નહીં,
 હે આમાદએ રઝમ શેરે ખુદા,
 કરો અકુ અખતુમ હમારી ખતા,
 ખુશામદ કરેં ઉસકી હમ અરખસર,
 કે બેહતરહે તુમબવયાંસે શીતાબ,
 વો અસતરહે રાઝીહો રાજકરો,
 કીસી તરહ સરસે ચે આફતટલે,
 કહા બાકે હયદરસે અય દસતગીર,
 ઓર ઇસ ઓહદપર આપખાએ કલમ,
 નથી ઇલ્તીબા ઉસકો વો થા એ બખર,
 કઈ લાખ કતલ ઇસ જગેહ પેહલવાં
 નખીસે કહો સુલહકર લીજીએ,
 બસ અમ ઘરકો તશરીફ લે બાઇએ,
 નરખ દીલમેં તું હમસે કસદે મુઝાફ,
 તો ઇન અલીમોંકો ચે સાફકેહ કીયા,
 કીયા તુમને કતલ અહહમે નામદાર,
 મેં જીતાન છોડુંગા તુમકો મગર,
 નહોગે કીસી તરહસે તુમ મલુલ,
 ગરઝ દોસનસે ઓર નહુશમન સેકામ
 હર એક તરહે આસુદગી પાવતુમ,
 કે અસખાતસે હો હમારી નબત,
 કરો લાતો ઉઝઝાકો તુમ પાએમાલ,
 નરખખો તુમ અખ મુલકે કનદોરમેં
 કરો ઉસજગેહ તુમ ખિના હકકાધર,
 ઇમામત કરેં યાં રસુલે ખુદા,
 કહો બાંગ સલવાત તુમ સુખહો શામ,
 રહો લાતો ઉઝઝાસે હરદમ ખુદા.

હમરે તરીકે જે ચલતે રહો,
નહીં હકકી રૈહમતમે કુછ ગુફતગુ,
જે ઇસ મરે કેહનેકો લાવો બળ,
જે મનઝુરહો તો કહો સાફ સાફ,
અગર માનો બેહતર તો યુંદો જવાબ,
જે મત બનીયોં મેં અકેલાહું યાં,
અકેલાહું ગરબે મેં ઇસ આનમે,
મગર અય મહદગાર મેરા ખુદા,
સુના જબકે કુફશરને જે કલામ,
કોઈ લેકે નેઆ ચલાને લગા,
કીસી હાતમે નંગી તલવારથી,
ઇસેજતા અબ યાસે બા ને જોદો,
જે કહેકર વો કુફશર સબ એકબાર,
હુવા શોર ચારોં તરફ હશરકા,
તોફીર શાહ મરદાને લી જુલપ્રીકાર,
કે ચલતીથી જસવકત તેગે દોસર,
કયામતકા દીન થા વો અય નેક ખો,
હુવા શાહકા જબકે ઇસબા જે હાલ,
જબ એક નારા મારા બહુકમે જડીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સબ બાનવર,
જહાં તકકે જે બેહરોગર કોહસાર,
જે ઇસ દશતમેં જસકદર દેવ ફીલ,
હુવે સુનકે બેહોશ સારે લઈ,
હુઈ હઝલા આલમકે દીલમે ધડક,
અનો મરદકો ખોફે છાગયા,
ખડે જે જો નજદીક ચારો પહાડ,
પહા શોર હર મુલક હર શેહરમેં,
જે સહમા હુવા જસકદર કોહથે,
કહા શેહકો સબ કાફીરોંને બફાર,
ફરીશતાકે યા જેહે અઝ કિસ્મે જીન,
જે દેહશત હુઈ મુલકે કનદોરમેં,

નમાઝે પડો - ઓર રોઝે રખો,
કે કુરઆમેં આયોહો લાતકનતુ.
ઇસી વકત બઈ વતનકો ચલા;
કે મેં ખુન અહહમકા કરદું મઆફ,
નહીં તો પ્રીર ઇસ તેગસે લું હીસાખ.
કરેગા અમી ખુંકા ફરીઆ રવાં.
ખડા હું લડાઈ કે મયદાનમેં.
ન તન હાઈકા મુઝકો ગમહે ઝરા.
હુવે જંગકે વાસતે તેઝ ગામ
કોઈ ગુરજ સરપર ઉઠાને લગા.
ચેહી ઉનકી આપસમે ગુફતારથી;
જે બેહતરહે બા તુમ ઇસે મારલો.
હુવે હમલા આવર સુઝો નાસદાર,
ઉઠા મુલકે કનદોર મેં અઝગા.
જુદા કરદીયે તનસે સર સો હબાર,
તો હતી થી ફુશમનકા ખુને જીગર.
તને શાહપર ઝખમથે સાત સો.
કીયા દમમેં કુફશર કો પાએમાલ.
સરે ખાકપર કાંપ ઉઠા રૂવે નીલ.
મકા તીલકાલી ફટ ગયાથા જીગર;
ગીરે ભરઝમી પર વો સબ એકબાર.
જીગર ઉનકે ફટકર હુવે ખીલ ખીલ,
ગઈ અકલ ઉનકી કહીંસે કહીં.
ઓર આએથે ચકકરમેં સાતું ફલક.
મરે કીતને કીતનોકો ગશ આ ગયા.
ઉનેં ઇસ તનજબુલને ડાલા ઊંખાડે,
હુવા ખુશક પાની હર એક નેહરમેં.
ઉખડ કર વહીં સબ જમીપર ગીરે.
જે આદમ નહી હે મગર હે કુછ ઓર.
દીખાયા હે હમકો કીયામતકા દીન.
ઉઠા ઝલઝલા શેહરે બનદોરમેં.

અઝમ જનાબે રીસાલત મઆખ અઝમદીના મુનવવરા.

ચહાં તો એહવાલ ઇસતોર થા, સુનાતાહું અબ ફુસરા માજરા.
અલે જબ મદીનેસે હઝરત રસુલ, કીયા જુમલા ચારોં ને મરના કખુદ,

ખરાએ ખુદા જંગકો સખ ચલે,
અજબ તરહ લશકર ચલા દીનકા,
સહાબા ચલે ઇસતરેહ સરખસર,
તો જખરીલ અપને લશકર કો લે,
ચલે લેકે લશકર રસુલે ખુદા,
ક્રીયા કુચ પર કુચ હરરોએ શખ,
પદી મુલકમેં હરતરફ બલખલી,
ચલા તેજ વો લશકરે જંગલે,
ઉડી ગરદ વાંસે છુપા આફતાબ,
જો તલવાઈ કી આંચ આઈ નઝર,
મલાયકકા આપસમેં ચે કોલથા,
ચલો ચલકે તુમ સખ કદમ ખોસહો,
ચે કેહકર ચલે સખ ફરીશતે શીતાબ,
મલાયક જો આંચે ખસદ એહતી તામ,
કહા સખને મીલકર ખસદ ઇલતીબ,
કરે જંગ આગે તેરે ચા રસુલ,
કરો જાકે તુમવાં લડાઈકો સર;
સો ઇસ વાસતે હમ સખ આંચે યહાં,
સુની જખ મોહમમદ ને ચે હાસતાં,
વુજુ કરકે ડિસહમ જેરૂચે યત્રી,
હુધ ચારો અસહાબકો ખસ ખુશી,
ક્રીયા કુચ લશકરને વાંસે શીતાબ,
અલીકો ખોહોત ચાહતેચે રસુલ;
ચલા લશકરે દીં ખહોત તેજગામ,
જહાં તકકે ચે લાતો ઉજબ તમામ,
હુવા શોર સખ મુલકમેં જખબબ,
ચલા જખકે લશકર અહલ રોઝો શખ,
વો દરીયા થા અજ ખસ અમીકો દરાઝ,
હુવે દેખ હયરાં રસુલે ખુદા,
હે વકતે મદદ અખ સમાલેગાતુ,
તુવો હે કે ઇઝઝત જીસે ચાહે દે,
સુલયમાનકો તખતે શાહી દીયા,
દીયા મોજઝા એસા દાઉદકો,
દીયા ઇશક યુસુફકા ચાકુબકો,
પર મસીહકો ખુલવા લીયા,

કમર ખાંધ થોડોચે સખ ચલો,
જગર કાંપ ઉઠા રૂમ જોર ખીનકા,
નીકલતાહે જીસ તરફ સેશે વર
મદીને મેં આકર નખીસે મીલે,
સબી શેહર જોર મુલક મેં મુલપકા,
નીકલ લાગે જંગલસે જનનાન સખ,
ઝમીં મારે દેહશતકે હીલને લગી,
ઉડી ખાગ થોડું કી ઉસ સીમતકો,
શુમાંથી કે હે આસમાં પર સહાબ,
ફરીશતોં કે જલને લગે સાફ પર,
કે અખ અ રહે મંચે રસુલે ખુદા,
મોહમમદકી ચલકર મદદ સખ કરો,
હુજુરે નખીમે હુવે ખાર થાખ,
ક્રીયા સખને આકર નખીકો સલામ,
હમેં હુકમહુ અચ શહી ઉલ વરા,
ખુદાકા હુવા હુકમ ચે અખ નઝુલ,
ચહા હે મેરા દોસ્ત કુદશર પર,
ખુશી હોકે ફરમાવ અચ મેહરખાં,
કે હકને ફરીશતોં કે લેબ યહાં,
હગાના પડે શુકરકા ખસવહીં,
કે ફોજ આઈ ઇમદાદકો ગેખકી,
ચલે કુચ દર કુચ હો તેજે તાખ
ઈસી ફીકરમેં હર ઘડી ચે મલુલ
ન આરામ દીનકો ન શખકો મકામ,
હુવે ખાગ સુનકર નખીકે ગુલામ,
હુવે દુરખુત દીન રોશન હુવા;
તો પોંહચે લખે નીલ વો સખકે સખ
ન ખેડા નકીશતી ન કોઈ જહાજ,
કે કીસતરહ હોં પાર અચ કીખરીયા;
હમેં વારસે પાર ડાલેગા તું.
તુ વોહે કે ઝીલલત જીસે ચાહેદે,
સરે તુર મુસાકો ખુલવા લીયા,
કે ચુટ કી મે દેલાદલી મોમહો;
દીયા શુકર જોર સખર અઈયુબકો,
જોર આદમકી રેહમતસે ખખશીખતા

તે રૂપમાં ક્રીયા તુને શદ્દાદકા,
ખાનદારી કાવેસે ઉસને ધરમ,
ખાનદારી સાલમે થી જાનાં,
તેરે લેલકા હાલ ખુલતા નહીં,
તુ કરતા હે સખપર ધનાયત મુદામ,
તુ અપને કરમસે મેરે હાલ પર,
મહદકર મેરી અય મેરે દાદગર,
સુના જબ ખુદાને નખીકા કલામ,
યે દરયા જો ઝુમખા રહે રહે નીલ,
કરો બે તકલલુક ઉમુર ઇસસે તુમ,
તસલલીસે હો બવ દરીયાકે પાર,
યે સુનકર નખીને પયામે ખુદા,
ખુદાકા મુજેહ હુકમ અબયું હુવા,
યે સખસુનકે પયગામે રખામે જહીલ,
મોહમમદકા લશકર જો તઈયાર થા,
જો દરયા ઉતર કર વહાંમે અલા,
જો દેખાતો તન હાહે શેરે ખુદા,
બહા ખુનહે કુયા બાઝારમે,
મુકાબીલ હયે કુદશર ઉધર બેશુમાર,
તને મુરતુઝા પર બોહોત અખમથે,
કહે ઉનકે હલહલકા મય કયા બયાં,
જો દેખા નખીને યે એહવાલે શાહ,
અજબ હે બહાદુર દીલાવર દીલેર,
પરેશાં હુવા તબવો લશકર તમામ,
ખુદાકા કરમથા અલી પર મગર,
કે ઇતને પે જીખરીલ આએ વહી,
કહા હો મુખારિક શહે ઝુલ્ફીકાર,
થે જબ કેહ ચુકે જીખરઇ લે અમી,
લગે કેહને હલહલસે હયદર પુકાર,
યે સુનકર જો હલ હલ ઉઠા એકબાર,
તસદ્દુક હુવા ઓર ગીરા પાઉપર,
ઉતરકર શિતાબીસે શેરે ખુદા,
બશલગીર હો કર અલી ઓર નખી,
મીલે ફીર અખુબકર સે મુરતુઝા,
મીલે આકે ઉસમાનસે ફીર અલી,
ફીર આએ ઇમામે હુસેનો હસન,

કે હુકમ ઉસકા અઝ શરકતા ગરબથા
નહી પાઈ શહેત મગર એકદમ,
મગર દેખનેકો ન પાહ અમાં,
ફીરે જો લટક તા કહીંકા કહીં.
હયે સખ ફજલપર તેરે મોકુફ કામ,
નઝર કર તુ રહમતકી અય દાદગર.
તુ રહમત સે બેઠા મેરા પાર કર,
ઉસી વકત લેબ્ત દુરદો સલામ.
કે ઇસ શેહરકે ગરદહે મીલ મીલ.
નતર હોંગે લશકરકે ઘોડાંકે સુમ,
ન દુબેગા લશકર તેરા ઝીનહાર.
કહા અપને લશકર તેરા ઝીનહાર;
સલામત ઉતાડગા લશકર તેરા,
ગયા સુખ ઉસદમ વહીં રહેનીલ.
બસ એક આનમે વારસે પારથા.
તો કનદેરમે જાકે દાખીલ હુવા.
મગર કાફીશસે હે ગરમે વેગા.
બોહોત શેરો ગોગાહે કુદશરમે.
અકેલા ઇધર હેદરે નામદાર.
હુઇ સુરખ પોશાક લી ખુનમે.
લગેથે બોહોત અખમ તીરે સીના.
તો ફીર મુસકુરાકર ઉઠાઈ નીગાહ
ક્રીયા કતલ કુદશરકે ઘેર ઘેર.
લગે કેહને આપસમે સખખાસો આમ.
કહાં લાખો ઇનસાં યહાં એક બશર.
રહી શેહકે કદમોપે અપની જખી;
કેઆ પહોંચે અહમદ બસદ ઇફતિખાર
હુવે શાદો ખુરરમ બહોત શાહેલી;
કે આ પહોંચે ઇસબ રસુલે કિબ્લા.
લગાહોને આકર નખીપર નીસાર.
લગા ચુમને વો કદમ થામ કર.
મોહમમદકે કદમોપર આકર ગીરા;
મુલાવી હુવે ઓર બોહોતકી ખુશી.
ઉમરકો લીયા ફીર ગલેસે લગા
ગરઝ સબને મીલકર બોહોતકી ખુશી;
લગે ચુમને પાએ શાહે અમન

મીલે સારે ફરજંદ ચોર આશના,
 નખીને વહી અપના જુખખા ઉતાર,
 મેં દેતાહું તુમકો ભે યે પેરહન,
 સરાપા થા જખમી અલીકા બદન,
 બો સખ જખમ ભેથે હજારોં હજાર,
 હુવા શીકલે આઇના સારા બદન,
 મગર કાશીરોંકો ચેહી પ્રીકરથી,
 નથી કોઈ કીશતી લખે રૂદે નીલ,
 લગા કેહને ઉન પર કોઈ બદઝબાં,
 અલી ચોર મોહમમદ હએ ભાઈબહમ,
 મકાતીલસે બકર કીસીને કહા,
 સુંના જખ મકાતીલને ઉસ નામકો,
 શીતાબી ખુલાકર કહા ફોજકો,
 ન છોડું કીસી રાહ છતા ઇસે,
 પકડકર સઝાદો શીતાબીસે તુમ,
 ચલી ફોજ તૈયાર હોકર શીતાબ,
 ઉઠા શોર કાંપે ઝમીનો ઝમાં,
 ચઢા પ્રીર મકાતીલ કમર બાંધ કર,
 મકાતીલને હજરતસે પ્રીર મુ કહા,
 કરૂંગા તુજેહ કતલમેં બે દરેગ,
 મેરે હામમેં આકે તુ ફત્ત ગયા,
 નખીને સુના જખ યે ઉસકા કલામ,
 તેરી હાત જખબારો કહહાર હે,
 તુ કર અપની રેહમ તસે મુજપરનઝર,
 યે આઈ નીહા ગેબસે અય રસુલ,
 નકર પ્રીકર કુછ ઇસકી ખયરૂઅનામ,
 તુ કર શોકસે જંગ અય નામદાર,
 તેરી ફતહ હે અય રસુલે કરીમ,
 અખુબકર સીદદીક આલમ પનાહ,
 ઉમર ઇબને ખતતાબ આલી જનાબ,
 ખુદા હોસત ઉસમાન ફર રૂખ સીવર,
 અલીએ જવામરદ આલી મકામ,
 પયમબરને લોગોંસે જખ યે કહા
 યે સુનકર કીયા સખને અઝમેં વગાં,
 લૂથે જંગ કરને સાહાબા તમામ નથી,
 પકા શોર હર સીમ્ત ગોગા હુવા.

વો દીન સખકો દીન હો મયા ઇફકા,
 અલીકો દીયા ચોર કહા અય સવાર,
 કરો ઇસકો ફોરન લીખાસે બદન,
 મગર જખ મીલા તન સે વો પેરહન,
 ઉસી વકત અછછે હુવે એક ખાર,
 મહકતાથા મીમલે ગુલે યા સમન;
 કે યે ફોજ આઇ કહાસે અલી;
 હુઇ ઉનકે આનેફી પ્રીર કયા સખીલ,
 મોહમમદકા લશકર હે આયા યહાં.
 કીસી ખાતકા યે નહીં રખતે ગમ,
 કે આ પોહચેઅખ ખાતીમુલઅમખીયા
 તો કાપીર લગા દેને દુશ નામકો,
 કીસી રાહસે ઉલકો બને નદો.
 બોહોત દીનસે થી જુસતજુ યે મુજેહ,
 કે યે નામ્મા દુનયાસે તે બાંખે ગુમ.
 છુપા ગરદસે ચરખમેં આફતાબ.
 લગે કેહને અફલાક લી અયઅમાં.
 થી એક હાતમે તેગ એકમે સીપર,
 મે કખસે હું પયાસા તેરે ખુનકા;
 કે હે તીશમાએ ખુન તેરી મેરી તેગ.
 કરૂં કતલ તુજકો કહાં બાએયા,
 હુઆકી કે અયદાવરે ખાસો આમ.
 તુ અસ હાબે દીકા મદદગાર હય,
 પરેશા હું મે લે તુ મેરી ખબર,
 કીયા મેને કેહના તેરા સખ કુખુલ.
 કે ઇસ જંગમે ફત્હ હે તેરે નામ.
 લડેં મુગતુગા ચોર સખ તેરે યાર.
 નહો તેરે ગસહાળકો ખોફી બીમ.
 કરે ફોજે દુશમનકો ચકસર તખાલ.
 કરેં કતલ કુફરાકો બે હીસાબ
 કરેં ફોજે આદાકો ઝરો ઝખર.
 ન છોડેંગે દુનયામેં દુશમનકા નામ.
 પએજંગ આયા હે હુકમે ખુદા.
 સવારોંને ઘોડાંકો દોડા દીયા.
 તેગ કોઈ મીઆને નયામ,
 પકા ખોફ ચોર ઉનમેં એક બલબલા.

જેનેજો ગુરજ ચલને તમામ.
 મુઠા પુષ રહી અપને બેગાનેકી.
 હુઈ ગરબ ચારો તરફસે અયાં,
 અપુખકરને લેકે ગુરજે ગિરાં,
 થે હઝરત ઉમર એક તરફ ખીચેતેગ
 ઓર એકસીમત ઉસમાન ફરફ ખસીર,
 ઓર એક સીમતકી શાહેમરહાને જંગ,
 પડે ફેજમેં જખ હુસેનો હસન,
 મોહમમદ હનીફ ઓર અકબર અલી
 થે શેરે ખુદાકે અકાદા પીતર,
 ઇધર ઓર ઉધર પડગઈ ખતમત્રી,
 ગીરી લાશપર લાશ નમદાનમેં.
 જમીંપર હુવે અસપે તુરકી દવાં.
 ચલી તેગ અયસાકે દીન કુપ ગયા,
 હુવે દોનાં લશકર ઇધર ઓર ઉધર,
 બોહોત ફીકરકર ઓર બેહોત ગોરકર,
 હુવા જખ બોહોત ઉસકે બોહો હીરાસ,
 લગા કેહને અપને વઝીરોંસે યું,
 હે ઘેરા હમે અયસે જનમલને,
 કીસીકા ન ડરથા ન અનદેશાથા,
 ખરાબે અલીવાંસે રાયકદ ગયા,
 નથા મુજકે માલુમ ઇનકા અત્તન.
 અલીસારે લશકર મેં હે પેહલવાં,
 યે લાઝીમહે તુમકા રહે઼ા ઘાનમેં.
 અલીકો કરો કતલ બાકર શીતાખ,
 વઝીરોં ને સુનકર કીયા યે કલામ,
 તેરા લશકરો ફેજ બેકાર હે.
 અગર લાખહોં ઝરખતેગો તખર,
 મગર તુમ કરો બાત મેરી કબુલ,
 અલી ઉસસે બાકર કરો ઇલતીમ.
 કરો અપની હુખતરબી દેના કબુલ,
 યે સમજો મુઈ હુખતરે સીમખર
 યે સામાન સખત્રેકે અય શેહર યાર
 કરો નઝર હીરા જવાહીર તમામ,
 દીલ અપના નઇસ બાતસે કર મલુલ,
 ચેહી બાત બહતરહે અય નામવર,

લગા હોં ને કુફરકા કતલે આમ.
 ન કાસીકી વાં ઓર ન પરવાનેત્રી.
 છુપા આદિતાખ ઓર હુધરાતવાં.
 હઝારોં કીયે કતલ વાંબે ગુમાં,
 ખરસને લગા ખુન ફીર બે ફરેગ
 લગે કતલ કરને ઇધર ઓર ઉધર.
 લઈ હોગએ ઝીનદગાનીસે તંગ.
 ભરા લાશે કુફરકાસે સારારન,
 મચાતે થે લશકરમેં એક ખલબલી
 વો કરતેથે લશકરકો ઝેરો અખર.
 પડી ફેજે હુશમનમેં હલચલ બડી
 મજલે ઇકામન નથી બનમેં
 હુવા ખુંકા એક દરિયા દમમેં રવાં,
 બફીજે ઉડ કોસે રેહલત બબ.
 ગયા લોટકર વો મકાતીલબે ઘર.
 કડા દીવમે અમ હાય ખઉ કીધર
 ખુલાએ અમીર ઓર વઝીર અપને પાસ.
 હુવે કયસે યે વાકેઆ તે અખું,
 કીયા મુહસકે ખરખાદ તકતાલને.
 ચકાયક યે હમપર પડી કયાબલા.
 ઉંતરા વહાં જોકે સર ઓરકા,
 હરેક આદમી ઇન્મે હય સફ શીકન.
 અલીકી તરફ કોઈ કબહે જવાં,
 પડક લા ઉસે આજહી રાતમેં,
 અલીને કીયા મેરા ખાના ખરાબ.
 કે અય શાહ હે સખત મુશકીલ યે કામ
 અલી પર નઝીનહાર હોં કારગર.
 અલી હાથ આએ યે હુશવાર હય
 કે વો બેહે બનમેં મોહમદ રસુલ.
 બોહોત ઉસકી તાઝીમ લાઓ બબ.
 તુમે ઇસસે લાઝીમ નડીં હે બિહલ.
 કરો સાથ ડોકી કે લાલો ગુહર.
 તુ કર શેરે મરહાંકે સરપર નીસાર.
 અલી ઓર મોહમમદ કે હો તુમ ગુલામ
 કે તા તેરા કેહના કરે સખ કબુલ.
 કીસીકા નપુછે બોહો અનદેશાકર

યે જીતના અરખા હે લશકર તમામ,
હુધ યે વઝીરોંકી તજવીજ જખ,
હુધ શેહરકે મરહો અનકો ખુશી,
ન બેઠે યે ખુશહોકે ઉસદમ ઉધર,
ખયાં આજકી જંગકા કયા કરે,
યે સુનકર હુવે શુભ મકાલીલકે હોશ,
યે દેખા તો દોઝે વઝીરો ગુલામ,
કોઈ દસતોપા ઉસકે મલને લગા,
સીવા ઉસકે છીડકા કીસીને ગુલામ
હુવા હોશમેં જીસધરી ખાદશાહ,
યે ધખરાકે કેહને લગા કયા હુવા,
દીગરગુહે ઇસવકત હાલત મેરી,
અરે કીસ તરેહકાયે તુફાનહે,
ગયા માલ સખ ઓર ગઈ ફેજસખ
કહા સખ વઝીરોં ને અય દાદગર,
સહરકો ઇબજત ને પાઈગે હમ,
ખોહોત મીનનતો સે ખોહોત ગોરસે,

યહાંસે એહવાલ રમુલે ખુદાકાહે.

ઇધરકા તો એહવાલ ઇસતોરયા,
નખીને કહા અય શહે ઝુલફી કાર,
કહા આકે કાસીદને યે મોતેખર,
કે ઇસરાત હમને કીયાહે શમાર,
સીવા ઇસફે લશકરમેં સખ ખેરહે,
ગએ સીજદમે સૈયદે નામદાર,
ગઈ રાત હરફે હીકાયત મેં
નમાઝે સહર સખને ઉઠકર પડી,
ઉધરસે લીયે એકે ડોલા કહાર,
વો લાલો જવાહીર વો માલો મનાલ,
હઝારો શુતર અશરપ્રીસે લરે,
લીયે દુરરો ગહર ખોહોત બે શુમાર,
લગાએ હુવે હાત અમીરો વઝીર,
પીયાદે સવાર ઓર છોટે ગડે,
ગરઝ લાંકે ડોલા ને રખખા વડા,
નખીને યે જખ ઉનકો આવાઝકી,
કીયા શાહે અદહમકો તુમને શહીદ,
યહાં મીલને સખ આએ હા કીલલીયે,

કરે આપસે આપ તુમકો સમામ,
રજામદ સુનકર હુવા શહે લશકર,
કે ઇસ ખાતસે ચાલી અફિતવલી,
કે ઇતનેમેં કાસીદનેકી યે ખમાર.
કે દસલાખ કાફીર હુવે સર નસુ.
હુવા મીસલે તસવીર કાફીર ખમોશ,
અમીસે ઉઠાકર લીયા ઉસકો થામ.
કોઈ લેકે પખેકો ઝલને લગા,
તખ આઈ બદનમે ઝરા ઉસકે તાખ.
લગા કરને હરએક તરફકો નીખાહ.
ગુજેહ કોઈ થામો મેરા જી ગયા.
ખીગઝ તીહે અઝ બસ તખીઅત મેરી.
ઇસીફીકરમેં જાન હેરાન હે.
સીતમહે સીતમહે ગઝખાહે ગઝખ.
હુવા ને હુવા અખ કુછ ગમન કર,
સલી લે કે ડોલેકો બાઈગે હમ.
કરેગે રજામદ હર તોરસે.

ઇધરકા સુનો દોસતો માજરા.
કરો અપને લશકરકા ચકસર શુમાર.
સુનાઉ શહીદોકી તુમકો ખખર.
શહાદત કો પોહોચે જવાં દસ હઝાર.
સહર હમ હંચ ઓર જંગકી સેરહે.
કહા શુકર અય પાક પરવર દાગાર.
સહરહો ગઈ ખાતકી ખાતમેં
ચલે જંગ કો પ્રીર નખી ઓર અલી.
ચલે કરકે દુખતરકો ઉસસેં સવાર.
વો કીનખાખો અતલસ વઝર બફત શાલ
અબખખ ગરાયખ સે છકડે લહે.
કે યે દુરરે મકતુ હઝારો હઝાર.
ચલે સાથ ડોલેકે ખર નાંવો પીર.
ચકાનક સખ આકર નખીસે મીલે.
હુવે સખત હેરાન પીરો જવાં.
કે અય ફીરક એ કાફીરાનેકે શકી.
હુધ ઉસકો વાં બાંકે જનનતમેં ઇદ.
યે ડોલાયહાં લાએહો કીસલીયે.

જાન્યવાર ૧૯૫૨ સખને ખ્યાં, કે લેખ મકાતીલને હમકો યહાં.
 હમકો હમકો આવીને સલામ, દીયા હે એસેત આજેઝીસે પયામ.
 હમકો ખતાકી ન દીજે સખા, ખુદાકે લીચે ખખશદીજે ખતા.
 હમકો હમકો હે મેરી કનીઝક તેરી, હમેં શા રહેગી કનીઝક તેરી.
 ખખને દીરહમ ઓર દીનારલે, વ લેકોન તુ ઇસ શેહર કો છોડહે.
 તુમેં હ લાલો ગવહર ને દરકાર હે, મેરે પાસહર શેકા અમ ખારહે.
 સુનેહરી રૂપેહરી હે ખીલઅત યહાં, પહન ઇસકો ઓર તેગસે દે અમાં.
 ખશએ ખુદા અખ ન કરના ખરાખ, હમેં હે અઝાખ ઓર તુમેં હે સવાખ.
 સુના જખ યે એહવાલ ઉનકા તમામ, તો ખોલે મોહ'મદ અલયહીસ સલામ.
 મકાતીલકા કેહના હે સુજકો કુખુલ, વલે ખાત યેહ મેરી કરલો કખુલ.
 અલો રાહ સીધી હે ઉલટી ખરાખ, ઇસી ખાતમેં પાવગે તુમ સવાખ.
 મોહ'મદને કરકે અલીસે સલાક, હસનકા કીયા સીમખરસે નીકાહ.
 વો લાલો ગોહર ઓર મખના જોથા, વો તકસીમ એક એક કો કર દીયા.
 કહા ફીર યે સખ કામ કરકે તમામ, પયમખરને પેગામખરસે પયામ.
 કે લારેખ હું મે ખુદાકા રસુલ, કરો તુમ ખુદાકી ઇતાઅન કુખુલ.
 કરો કુશરકો તરકે ઇસલામલો, ન અખ લાતો ઉઝા કા તુમ નામલો.
 ખુતોં કો નચુમેં ન સીજદે કરો, ગરઝ ખુત પરસતીસે તોખા કરો,
 ખુદાકો કહો વહદહુ લાશરીક, કીસીકો ન જાનોં તુમ ઉપ્રકા શરીક.
 વો ખાલીક વો માખુ દવો ખે નીયાઝ, ઉસીકા હે ગેઝા ઉસીકી નમાઝ.
 કરો તુમયકી મેરી પેગમખરી, અગર અપની મનઝુરહે ખેહતરી.
 હે ને કુછકે હુકમે ખુદા આ-નચુલ, વુડી દીન આઈ કરો તુમ કુખુલ.
 કરો ખાત સખ મીલકે ઇમાનકી, પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
 ઓર અમરે નવાહી ને નાઝીલ હોવે, ખનો મોતે કીદ દીલસે અક એક કે.
 યે સમઝા ચુકે જખકે સારા પયામ, કીયા કહના આખીર કો ઇતના પયામ.
 કે તેરા કહા હમેંન સખ કુછ કીયા, વલે માન અખતુ હમારા કહા.
 ઉસે માનલો તુમ ઇસીમેં હે પયર, વગરનાં દીખાએંગે હમ આકે સેર.
 અગર તુમનેં ઇનકાર ઇસમેં કીયા, તો અખખોગે ઇનકારકા તુમ મઝા.
 સુનોં ગોશે દીલસે મેરી નેક ખાત, લગાએ તુમ ઇસલાતો ઉઝાકો લાત.
 કરોગે ને લશકરપે અપને ગુરર, કરંગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
 ને ઇમાન લાને મેં હોગા દીરંગ, તો ફીર તેગહે ઓર મયદાને જખ.
 ન છોડુંગા છતા કોઈ પેહલવાં, કરં સેહર કનહોરમેં ખુરવાં;
 યે ફરમાન તેહરીર ફરમા દીયા, તો હઝરતને ઉનસખકો રખસત કીયા.
 કીયા વકતે રખસતયે ઉનસે ખીતાખ, કે ફીલફેર દોલાકે ઇસકો જવાખ.
 અએ સખને આયે થે લેકર જવાખ, ખોહોત ઉસકો સુનકર હુવા ઇઝતીરાખ.
 દીખાયા ઉસે જાકે ફરમાન થા, સુનાયા ઉસે જોકે ફરમાન થા.
 યે સુનકર મકાતીલ હુવા દીલ કખાખ, ખડાતેશ ખાને લગા પેચોતાખ.

કે લેખ મકાતીલને હમકો યહાં.
 દીયા હે એસેત આજેઝીસે પયામ.
 ખુદાકે લીચે ખખશદીજે ખતા.
 હમેં શા રહેગી કનીઝક તેરી.
 વ લેકોન તુ ઇસ શેહર કો છોડહે.
 મેરે પાસહર શેકા અમ ખારહે.
 પહન ઇસકો ઓર તેગસે દે અમાં.
 હમેં હે અઝાખ ઓર તુમેં હે સવાખ.
 તો ખોલે મોહ'મદ અલયહીસ સલામ.
 વલે ખાત યેહ મેરી કરલો કખુલ.
 ઇસી ખાતમેં પાવગે તુમ સવાખ.
 હસનકા કીયા સીમખરસે નીકાહ.
 વો તકસીમ એક એક કો કર દીયા.
 પયમખરને પેગામખરસે પયામ.
 કરો તુમ ખુદાકી ઇતાઅન કુખુલ.
 ન અખ લાતો ઉઝા કા તુમ નામલો.
 ગરઝ ખુત પરસતીસે તોખા કરો,
 કીસીકો ન જાનોં તુમ ઉપ્રકા શરીક.
 ઉસીકા હે ગેઝા ઉસીકી નમાઝ.
 અગર અપની મનઝુરહે ખેહતરી.
 વુડી દીન આઈ કરો તુમ કુખુલ.
 પડો દીલસે આયાત કુર આનકી.
 ખનો મોતે કીદ દીલસે અક એક કે.
 કીયા કહના આખીર કો ઇતના પયામ.
 વલે માન અખતુ હમારા કહા.
 વગરનાં દીખાએંગે હમ આકે સેર.
 તો અખખોગે ઇનકારકા તુમ મઝા.
 લગાએ તુમ ઇસલાતો ઉઝાકો લાત.
 કરંગા મેં તલવાર સે ચુર ચુર.
 તો ફીર તેગહે ઓર મયદાને જખ.
 કરં સેહર કનહોરમેં ખુરવાં;
 તો હઝરતને ઉનસખકો રખસત કીયા.
 કે ફીલફેર દોલાકે ઇસકો જવાખ.
 ખોહોત ઉસકો સુનકર હુવા ઇઝતીરાખ.
 સુનાયા ઉસે જોકે ફરમાન થા.
 ખડાતેશ ખાને લગા પેચોતાખ.

ખુલાએ વઝીર ઓર અમીર ઓરયાર,
 કે લશકર મેરા જલદ તખ્તયાર હો,
 સુના જખકે યે હુકમયું બે દરંગ,
 અમીસે ઉડી ગીરહતા આસમાં,
 વો ફોળે ઘઘનાં ખુદાકી પનાહ,
 ઇધર સેનો લશકર નખીકા બડા,
 લગે કાંપને સખજમી આસમાં,
 લગે છુટને ગુરજો તીરેં તફંગ,
 પડી ખલગલી મુલકે કનહોરમેં,
 અમકને લગી ગરહમેં તેગ તેઝ,
 બડે પેહલવાંનેને શમશીરકન,
 યે થી હયબતે લશકરે શાહે દી,
 બઢે શાહે મરદાને દુલ દુલ સવાર,
 સહાબા જહાં તક થે છોટે બઢે,
 લગા સરપે સગ ગિરને હર નાગપર,
 હુઇ ઇસકદર જંગમે જીસતો ખેઝ,
 બહા ઇસકદર દશતમેં ખુને નાહ,
 હુવા ગરમ હંગામએ કારઆ,
 બે શેરે ખુદાકી ચલી ગુલફીકાર,
 ચલી ગુલાશીકાઁ એચી કુફશાં પગ,
 ગીજે પાકે યુ ખસતા વા ના મકાલ,
 કઈ મારકી હર તરફ ધુમ ધમ,
 કહુ કયા અજબ તરહકી જગથી,
 કહાં તક કહુ યે કીસાહે દુર,
 વો કેહનેં કો દીનથા મગર દીન નથા,
 બહાઈમ અમીમર લગે કાંપને,
 રહી દેરતક ખુબ જંગો વગા,
 પ્રીર આખીર મકાતીલને પાઈ શિકસ્ત,
 વો સખજેજ ઉસકી ગુરજો હુઇ,
 પુકારા મકાતીલ યે અનજામે કાર,
 તુ કરતાહે જાહુ મેરી કામ પર,
 લડાઈ હમે એસી આતી નહી.
 યે જીતને હએ સારે અરબઓ રૂમ,
 યે સુન સુનકે ખાતેં અલીએ વસી,
 તુ કાપ્રીર હે મુશરીક હે ગુમરાહ હે,
 ખુદાકે લીયે કર ખુજ પર ચકી,

કીયા ઉસને હરજોડ સે અમીરકી,
 મોકુઇયા અલી ફોળે અરસાઈ;
 બજને લગે લશકરી ફોસે જખ;
 શખે તીરા પર રોઝ કાથા ગુમાં,
 થી કાલી બલા યાકે અખરે સીયાહ.
 અયાં નારા અલલાહો અકબર કાથા
 પુકારે મલક અલ અમાં અલ અમાં.
 હુવે દેખકર હંગ અંગો ફીરંગ.
 બરસને લગા ખુન કનહોર મેં.
 અયાં અમરમેં બરકથી શોલારેઝ.
 હુવે હરતરફ બંકે વો સફ શીકન
 લગા કાંપને મુલક તા ફમેં થી.
 અલીકે પીસર સખથે ઓર ચાર ચાર.
 જુદપર વો એક બારગી બા પડે,
 સો જંગલ હુવા ખુન સે તરબતર,
 કે મયદાં બનાં અરસએ રીસતે ખેઝ.
 કે ઝાહરે દીલે રોકે થે આખગાખ.
 ગીરી લાશપર લાશ વાં બે શુબાર.
 કીયા તીન સો વારતક ઉસને વાર.
 કે સરડાલે લાખો ને હર દાર પગ.
 કે અક અક તનકે થે હુકડે હઝાર.
 લડે દીલને અસહાબે હઝરત તમામ.
 જીસે દેખકર અકલ લી દંગથી,
 કીયા સારે કુફશાં કે ચુર ચુર.
 અગર થામી વો દીન તો થા હશરકા
 મલાયક ફયક પર લગે કાંપને,
 ખુદાકે ભરોસે થા શેરે ખુદા.
 ન કુછ કરસકા જંગકા બનદોખસ્ત,
 હીરાસાં હુઇ ઓર પરે શાં હુઇ.
 કે અય સાફીએ સેહર દુલદુલ સવાર.
 લડે કયા તેરે સામને યે બશાર.
 કે જાહુસે કુછ પેશ જાતી નહીં.
 મયાંત હએ હરસીમત જાહુસે ધુમ.
 મકાતીલસે બોલેકે સુન અય શકી.
 યે જાહુ નહીં ફઝલે અલ્લાહહે.
 જાસ અમકુફરકા છોડદે અય લઈ.

પણ દીલમે બલાઈ નહીં, કીસી તરફ તેથી રિહાઈ નહીં.
 મુઠાએ જહાંકી કસમહે મુઠેહ, ન છોડુંગા કીસી તરફ છતાં મુઠેહ
 બલાઈ અગર અપની મનઝુર હો, તો ઇમાનલા કુદર સે દુરહો.
 નમ્રાએ ઝોર રોઝેકા પાખંદ હો, રજાએ ખુદાપર રજામંત હો.
 જહાંમે તુ કર બાદશાહી મુદામ, કે તા આકેબતમે રહે નેક નામ
 ખુદાકો ખુદાકે લીયે યાદકર; ઝોર ઇસલાતે ઉઝઝાકો બરખાદકર
 યે સુનકર મકાલીલકો જોશ આ ગયા, કહા અય અલી તુહે દુશમન મેરા.
 ફરેખ ઇસકદર તુ નકર મેરે સાથ, નદી આઉંગા મેં કબી હાથ તેરે.
 નરખ મુજસે ઊમમીદ કુછ ઝીનહાર, યે કેહકર કે કીયા ગુરઝકો એકવાર.
 અલીને જો વો ગુરઝ દેખા અલમ, કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ,
 પડી ઇસ સફાઈ સે વો ઝુલશીકાર, કે નાખુન સે જયસે નીકલે હે તાર.
 ખરા રેહ ગયા ઇસ તરફ વો લઈન, લગા કુછસે કુછ કેહને વો બદયકીન.
 કહા ઉસકો નખ શાહને મુ પુકાર, ઝરા હોશમેં આકે કર અપના વાર.
 યે સુનતેહી લી ઉસને શમશીર તેઝ, હુવા શાદે મરહાનસે ગરમો તેઝ.
 ન તેગ ઉસકી હજરત અલીપર પડી, ઉમીની થી તેગ ઝોર ઉમીપર પડી.
 હુવા પડતેહી તેગકે સરનશું, બહા જીસમસે ઉસકે ફરીયાએ ખું.
 સીપા ઉસકી સખ અશકેરેઝા હુઈ, કદમ જમ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઈ.
 નગાના ખુદા ઝોર નખીકા કહા, જહાનમ મેં હાખીલ હુવા યે હયા.
 મુખીને દીયા હુકમ અનસારકો, મરાબર કરો કતલ કુદરકો.
 સુના જખ યે હુકમે રસુલે અનામ, બઢે લેકે શમશીર ગાઝી તમામ.
 કરે કયા કયા કીસકદર કુશ તોખું, ઇધર કુછતો ખુંથા ઇધર કુશતો ખું.
 હુઈ કતલ કુદરકી સખ સીપાહ, હુઈ લાલા શું ખુનસે રઝમગાહ.
 સહાફીરતો દેને લગે મરદોઝન, અમાના અમાં યા રસુલે ઝમન.
 હમારી ખતા બખશદો યા રસુલ, કીયા દીન હમને તુમહારા કુખુલ.
 ખુદાકે લીયે અખ ખતા બખશદો, બરાએ ખુદા રહમ હમપર કરો.
 કરો હમસે હુતફે કરમકી નીગાહ, ખતાઓ હમેં અપને મઝહબકીરાહ.
 હમ અબદીન અપનેસે બે-ઝાર હંય, ઝોર આનીનસે અપને બેઝાર હંય.
 કીયા લાતો ઉઝઝાને હમકો ખરાબ, દીખાઓ હમેં જલદ રાહે સવાબ.
 કીયા દીને ઇસલામ હમને કુખુલ, સીખાએ હમેં હુકમ હક યા રસુલ.
 ખતાઓ હમેં દીનઅયના સબી, નહોગી ખતા હમસે ફીર અબકલી,
 હમ અબતકતો ગુમરાહ નાપાકથે, ખબર દીજીએ મઝહબે પાકસે,
 હમેં કલમએ હક પઢાદીજીયે, શીમેં શીરકસે અખ છુડા દીજીયે.
 ખુદાસે કબી મુંન મોડેંગે હમ, અબીબકે ખુતખાને તોડેંગે હમ.
 કીયાહે ખુતોને તખાહો ખરાબ, દીયા લાતો ઉઝઝાને યે પેચો તાબ.
 અખ ઉનસે ખુરે પેશ હમ આ એંગે, અબી તોડકર સખકો શીકવાં એંગે.
 ખુદારા જહન નમસે બખશો ન બત, કરેંગે ન અખ કુદરકી કોઈ બત.

કીસી તરફ તેથી રિહાઈ નહીં.
 ન છોડુંગા કીસી તરફ છતાં મુઠેહ
 તો ઇમાનલા કુદર સે દુરહો.
 રજાએ ખુદાપર રજામંત હો.
 કે તા આકેબતમે રહે નેક નામ
 ઝોર ઇસલાતે ઉઝઝાકો બરખાદકર
 કહા અય અલી તુહે દુશમન મેરા.
 નદી આઉંગા મેં કબી હાથ તેરે.
 યે કેહકર કે કીયા ગુરઝકો એકવાર.
 કલમ કર દીયા તેગસે એક કલમ,
 કે નાખુન સે જયસે નીકલે હે તાર.
 લગા કુછસે કુછ કેહને વો બદયકીન.
 ઝરા હોશમેં આકે કર અપના વાર.
 હુવા શાદે મરહાનસે ગરમો તેઝ.
 ઉમીની થી તેગ ઝોર ઉમીપર પડી.
 બહા જીસમસે ઉસકે ફરીયાએ ખું.
 કદમ જમ ન ઠેરે ગુરેઝાં હુઈ.
 જહાનમ મેં હાખીલ હુવા યે હયા.
 મરાબર કરો કતલ કુદરકો.
 બઢે લેકે શમશીર ગાઝી તમામ.
 ઇધર કુછતો ખુંથા ઇધર કુશતો ખું.
 હુઈ લાલા શું ખુનસે રઝમગાહ.
 અમાના અમાં યા રસુલે ઝમન.
 કીયા દીન હમને તુમહારા કુખુલ.
 બરાએ ખુદા રહમ હમપર કરો.
 ખતાઓ હમેં અપને મઝહબકીરાહ.
 ઝોર આનીનસે અપને બેઝાર હંય.
 દીખાઓ હમેં જલદ રાહે સવાબ.
 સીખાએ હમેં હુકમ હક યા રસુલ.
 નહોગી ખતા હમસે ફીર અબકલી,
 ખબર દીજીએ મઝહબે પાકસે,
 શીમેં શીરકસે અખ છુડા દીજીયે.
 અબીબકે ખુતખાને તોડેંગે હમ.
 દીયા લાતો ઉઝઝાને યે પેચો તાબ.
 અબી તોડકર સખકો શીકવાં એંગે.
 કરેંગે ન અખ કુદરકી કોઈ બત.

ખુદાપાકહે વહવહુ લા શરીક,
હે મેહબુબ ઉસકા રસુલે કરીમ,
ખતાયા નખીને કીયા સખકુબુલ,
નખીને કીયા સખપે લુતફે કરમ,
કીયા એક અમીરો મેં સે ખાદશાહ,
તુહે શેહર કનહોરકા શેહર ચાર,
કીસીકા તુજેહ ડર નહીં અખચહાં,
શખોરોઝ તુમ યાદ ઉસી કી કરે,
જો ખુતખાને હએ ઉનકે તુડવાવ તુમ,
ગરઝ ખુતકદે તોડ ડાલે તમામ,
હુવે આકે ખુરદો કલાં મુકતદી,
દુગાના કીયા શુકરકા તખ અદા,
કે ચારખ ઉનેં કર ઇતાઅત નસીખ,
હુવે સખસે રખસત જનાબે રસુલ,
ઇલાહી મેરા તુજસે હે યે સવાલ,
નખી ચોર અસહાબકા કર ગુલામ,
ઇલાહી બહકકે મોહમદ રસુલ,
હુવા જંગ નામા દુઆપર તમામ,
તમામ શુદ.

નહીં દુસરા કોઈ ઉસકા શરીક.
દીખાઈ હે ઉસને રહે મુસતકીમ.
સુના દીલસે હુકમે ખુદાએ રસુલ.
કહા અખ ન હોગા તુમે કોઈ ગમ.
કહા શેહર પર રખ કરમકી નીગાહ.
તુજેહ રખખે આખાદ પરવર દીગાર.
હે માલીક તેરા માલીકે દો જહાં.
અઝાને કહો ચોર નમાઝેં પદો.
મસાજુદ જહાં તક હો બનવાવ તુમ.
હુવા મસજુદોંકા વહાં એહતીમામ.
ઇમામત જનાબે મોહમમદને કી.
પ્રીર ઉનકે લીયે કી ખુદાસે દુઆ
કીયા મતમેં મેરી શક્ષઅત નસીખ.
કીયા હીજરને ઉનકે સખકો મલુલ.
રખાપની અમાંમે મુજેહમાહો સાલ.
ઇતાઅત મેં ઉનકી મુજેહ રખમુદામ.
દુઆઇસ ગુનેહગાર કી કર કુબુલ
મોહમદ નખીપર દુરદો સલામ.
તમામ શુદ.

જંગનામા બીરૂલઅલમકા

યાને

જંગ અજ કોમે જન.



ખીસમીલાહિરરહમાનિર્હીમ.

કહું મએ હમદ રખુલ આલમીકા,
કીયા ઈજહાર કુદરત ખુબ અપના,
ઉસીકે તુજસે મન્કાન સારા,
મોહમદ મુસ્તફા હંચ રખકે મેહબુબ,
અખુબકરો ઉમર ઉસમાન હયેદર,
કુદર તોડે ઉન્હોને ચોર દેવ મારે,
મોહમદ શાફએ રોઝેજા હયે,

કે વોહ ખાવીદ હયે દુન્યા વ દીકા,
ખતાયા તુરસે મેહબુબ અપના.
કીયા કુદરતસે અપને આશકારા,
ઉન્હુકે ચાર ચારા હંચ બહોત ખુબ
ચેહી હયે આગ અસહાબા મુકરર,
નખીકે દીનમેં લાગે હયે ચાર.
વસી ઉનકે અલી યે મુરતુઝા હયે

આગાજ દાસ્તાન જંગ બીરૂલઅલમકા.

લડાઈકા બયાં કરતાહું અબલો.
મોહમદ મુસ્તફા ચોર હઝરત અલીને,
વો આયે વકત જંગલ ખીચ આકર,
નથા ખાની વરાં ગરમીકે દીનથે,

જો ખોલે બકરે તઈચાર ને સો.
મુરતુઝા ફતાહ પાયે હકકે વલીને.
હયે ઉતરે સાથ અપના લેકે લશકર.
વોહ ધુપોકે દીન વોહલી કઠનથે.

હુવા લશકરમે પાનીકા પુકાર
ભી પાની હુડંકર ફીર કર સો આયે,
નળીને તખ કહા હકકે વલીકો,
તુમહી ફલફલપે અખ અસવાર હોકર
નીકાલો હોજ તુમ પાનીકા અકસર
મોહમદકી જખાસે ખાત સુનકર,
પવનસા હર તરફતેજ ઢટાયે,
જો વહાં દેખાકે એક ડેરા ખડા હયે
ગલેમે બાંધકર અપને વોહ જુન્નાર,
રખાયા સામને અપને ખુતોંકો,
સો વો હજરત અલી ખેમેમે આયે,
નસીહતકી જખાકો અપને ખોલે,
કે સીજદહ હય તઆલાકો સબવાર.
જીને પયદા કીયા હયે જીરમો બાંકો,
ઉસે કરના હયે સીજદહ સખપે વાજીખ
તુ ઉઠ ચલ યહાંસેશાહિઅખીયા પાસ,
ચેહ ખોલે ઓર પકડા ઉંસકા તખહાય,
ઉસે લેકર નળીકે પાસ વો આયે,
કહે અખ તુ ખુદાકે દીનમે આ,
ચેહ સુનકર ખાત હજરતકી જખાસે,
ખખર પાકર ઉતર આવે તુમહારી,
ગુજરગઇ ઉમર મેરી તીનસો સાલ.
સુનો કહેતાહું તુમસે ઉમર ઉસકી,
અગર વોહ દીનમે આવે તુમહારે,
ખગચેરજ હુકમ ઉરકે મયે ન કુછ કામ
નળી ફરમાયે સુન બરેહમનકો તુ બા.
હકીકત બાકે ઓરતકો સુનાયા,
ખહોત દીનકી થી ખુદી વોહ એયાર,
કહે હજરતને ઉસે સમઝાકે ઉસકો.
હશરકા રોજ જખ હોવેગા કાયમ,
સુની હજરતસે જો ખોલી ચેહી ખાત
વલેકીન મુદહોઆ રખતીહું ઇતના,
ઇસી જંગલમે એક કુવા ખડા હયે,
ન કોઇ ઇનસાન બાવે ઉસ કુવે પાસ,
અગર કોઈ ઉસ કુવે કે પાસ બાવે,
સો વહાં બાકર કરે કોઇ પહેલવાની,

જો પાની હુડંકર લશકર વોહ સારા
વલે પાચી નહી જંગલમે પાયે
અમીરલ મોમેનીન હજરત અલીકો
પાનીકી તુમ ખખર લાએ યહાંપર.
જો હો પાનીકાચશમા જીસ મકાંપર
હુવે ફલફલ ઉપર અસવાર હયદર.
સો ના ગહાં એક જંગલ ખીચ આયે,
સો ખરેહમન ઉસમે એક ખુદા પડાહયે.
હુવાયા ખુત પરસ્તીમે ગીરફતાર.
કરે હરખાર વોહ સીજદહ ઉંહોંકો
કીયે હયે શોર ઓર ઉરકો ખીઠાયે.
જો ઉસ મુશરીકસે યું મવલાને ખોલે
જો હયે દોનુ જહાં પયદા કરનહાર.
દીયા હયે જીસને અકલ ઇમાન હમકો
કુકુરકા છોડદે અપના મબહિખ,
મુસલમાં હો કુફરકી છોડકર આસ
ચલે લેકર ઉસે અપને તલી સાથ,
નળીને દેખ ઉમકો અચસા ફરમાયે,
છુપે જો લોગ તેરે ઇન્કે તઈ લા.
કહાં ભાગે હય મેરે લોગ યહાંસે,
ખીયાખાનમે છુપે ખાગે ફરારી.
મેરી ઓરત હયે તુમ ઉસકા સુનોહાલ
હયે સન ઓર સાલમે તીનસો ખરસકી
મુસલમાં મયંબી હોઉ ઓર ખેશ સારે
કીયા નહી હુંદીયા નહી હું સરજનબામ
તુ ઉસ ઓરતકો મેરે રખડ લા.
નળીકે રખડ ઉરકો ખુલાયા.
કમાનકે મીસલ ઉસકી પુસ્તા જમહાર
ખુદાકે દીનકો ઇખતીયાર કર તું.
ન હો તુઝ આતશે દોજખ મબહમ
મુસલમાં હોઉંગી સખ ખાનદાનસાથ
સો તુમસે અરજ મયે કરતીહું અપના
સોખાઘઓર અઝહહા વહાં એકખડા હય
અગર બાવે તો છોડે બાનકી આસ.
તો ખાઘ ઓર અઝહહા ઉસેકાડખાવે
લેઆવે ખેચકર એક ડોલ પાની

તુમહારે દીનપર લાઉં મથે ઈમાન,
 મોહમ્મદ સુનકે ઉસ જોરતસે ચેહ ખાત,
 અયેસા હયે કેને જે હકકી રબપર,
 સુખન ચેહ માલીક અસ્તરને સુનકર,
 થા વોહ ચહા વાંસે કોસ છે સાત,
 લીયાથા ગુરૂ અપને હાથ ભારી,
 દેખે જખ દુરસે વોહ શેરે અઝદાગ.
 કીયે માલીકને જરખ ઈસ સેર ઉપર,
 ભી પીછે ભાગા ઉરકે અઝદહા જે
 પહેલવાનાંકે ડરમે જી છુપાએ,
 દીલેરા સાથ લહાં સાલીકને આકર
 ધુવાં વહાંસે બેઇખતીયાગ આતા,
 ઉતર ઘોડેસે વોહ નજદીક જાકર,
 બડાસા વહાંસે આયા શેરા ગોલા
 ચુહી અવાજ આયા ભાગ વરઝે,
 સુની માલીકને ચેહ અવાજ જીસ વસ્ત
 કહે કોઈ ઈસ કુએકે બીચ જાએ,
 જે થા હમરાહ માલીકકે જવાન એક,
 કહા માલીકકો હએ ચેહ કામ મેરા,
 રસી ઘોડે ઉપરથી બધી સો,
 રસીકા એક સીરા બાંધ કમર સાથ,
 ઉતરકર જખ હુવા કુએકે અન્દર,
 બી ઉસ કુએમે ઉસકા કાટકઝ સગ.
 લગે રે નેકે માલીક જોગ ચાંચાં,
 વોહ તન બેઅગ પડાથા રો ઉઠાએ
 હકીકત સખ કહી રોતેહએ વોહ
 નખીજી પ્રીકર દીલમે બહોત લાએ,
 અવલ હકકે સલામ દે ચોર તહીયત,
 કુવા ઉસમે અંધારા સખ હએ કાલા,
 કે જે રૂએ જમી હયે ચેહ કુસાહહ,
 વલેફીન વોહ મુકામ જોદો ગમ હગ,
 કે વોહ હેગા મકાને જીનીયાંકા,
 કે હએ હએમત જહહ અવાજ વહાંકા.
 ન તાકત હએ વહાં જુએ બશરકો,
 મગર ઉસે જે તાકત વર સો હએદર,
 અલી હએદર તો અએસા હએ જખરદસ્ત

કળીલે સાથ મથે હોઉંગી મુસલમાન
 લગે કેહને સહાબોંસે ચેહી ખાત.
 કમરકો બાંધકર સાબોત હો અકસર
 લીયે કઇ પકેલવાન અપને બરાબર
 હુવે રૂખસત નખીસે કર મુલાકાત.
 ચકે કુવે તરફ કરકર સવારી.
 સો દોડે માલીક ઉપર હમલા કરકર
 સો હયેખત ખાકે ભાગા શેર ડરકર
 કુવેમે જાકે કુદે હય વો હરદો.
 કુએમે જાકે ચપના જીવ બચાએ.
 જે દેખે ઉસ કુવેમે નીગાહ કર
 હુજુમ ઉસકા ફલકપર પોંહોંચ જાતા
 સો એક કુએમે રાલે હએ વોપત્થર
 બીયાખાન ઉસ સલાખતસેહએ વરજ
 તુમહી બેગાગાં જીઓંકો બચાએ.
 કીએ તખ આપને દીલકો બહોતસત
 હકીકત વહાંકી લા મુઝકો સુનાએ.
 કે થા નામ મયદ ઉરકા બડા નેક
 કુએમે જાકે દુક કરતાં ફેરા.
 લીયા હએ ખોલકર જલદીસતી વોહ
 દીયા દુઅગ માલીકકે વોહ હાથ.
 તખ ઉસ રસીકે તખ કાઠી સરાસર
 બી હમકા તન મટે કુએસે બાહીર.
 મોહીબાં ચોર સારે દોસ્તદારાં
 મોહમ્મદ મુસ્તકાકે પાસ લાએ.
 હુએ ગમગીન મોહમ્મદ ને સુને જે.
 ઉસી હાલતમને જખરીલ આએ,
 મોહમ્મદકો કહે બાદઅજ હકીકત
 હએ ઉરકે નીચે સખ રોશનઉબલા
 હએ બમતી ઉરમે ઉરસેલી જીયાહહ
 કહું મએનામે ઉસકાબી ફલ અલમ હએ.
 જે હએ આલમ જખરદસ્ત ઉસ મકાંકા
 સુનેમે સો વહીં થા જીનીયાં, કા.
 જે કોઈ ચલ કે જાવે ઉરકે ઘરકો
 કે જયસે શેર ગાલીબ આ હુંબાંપર
 કરેગા મારકર દેવું કે તખ પક્ત

તમામ આલમ હુવા હયે જેર ઉસ્કા,
 ચેહ વોહ હયે દર હયે જામ શમશાર કરતા,
 કે ઉસને અલહમાં ઓર મલહમાં કે,
 લીયા હસન સલાસીલ ઓર શીમર,
 ખુતોકો તોડકર કીએ વીરાન;
 અગર અન્નેસે વોહ લડનેકો જાવે,
 સુની અમરઇલસે જાહજરનનેયે ખત,
 હુએ તઈયાર હયે હયદર અન્નોપર,
 હુએ અસવાર તખ ફલફલપે હયે દર,
 રઅદજની જો વડાંકા બાદશાહથા,
 રઅદને યું કહા લશકરકો અપને,
 કહા અન્નો સતી ઉપને ખજકહે,
 ખડા હયે પહેલવાન એક લડનકારા,
 કમે લડનેકો લેત મુસ્તફને
 તુમડી તાબોસ હો અન્નોં પરી દન,
 બહાત દીનસે મુઝે હય દેખની આસ,
 ઇતનેમેં જા વડા પડોચે હયે હયદર,
 કહા તખ રઅદને તે હુરકો જા,
 સવારે અઝહહા પર હોક તઈ હુર,
 વોહ સકર ગજકા કદા ઉસ્કા ઉંચા,
 લીયા એક સાપકા ચ મુક બન કર.
 કહા હયેદરસે તુમ મુઝકો પીછાને,
 પહેલવા હુંહાતરો બીચ મશહુર
 ખજુજ સીદી ઉતર અએહો કયુ કર,
 તુમહેં કય ચાહ હયે અફસુન જાહ,
 ચહાં બીરૂલમકે ઇસ શહરમેં,
 કીઈ હુન્યામેં દેવોંકી ખતારી
 ચેહકહેકર વોહકીયાં હમલા અમત્રીપર,
 દો કાનો ઓર અખીયો નાકમેંસુ,
 અત્રીને તખ ચહાં તેગે ફસરકો,
 વોહ સર જાકર પડા તીનસો કદમપર,
 હો ગમગીન અપને સરપર હાથમરે,
 બી એક કીરતાસ અન્નીકાંડકે અસવાર,
 લજા મવલા અત્રીસે બોલને વોહ,
 કે હુંમ એઆદશાહ રૂમો મીનર શામ,

ફતાહકા હાથ - હયે શમશીર અસકા
 જહાંકે પહેલવાનો જેર કરતા
 જો મારા હયે અહમદ ઓર અમલકાકો
 કીલા સારે લીયા હયે છીનકર હયેદર,
 કીયા શામ ખુન પરસ્તોકો પરશાન,
 તો બેશક ઉન્કે ઉપર ફતાહ પાવે.
 કહે મવલા અત્રીસે તખ ખુશી સાથ.
 ફતાહ હયે હક તઆલાસે મુકરર.
 ચલે બીરૂલ અલમકી રાહ લેકર.
 અત્રીકે ડરસે વોહ હયેખત ઝઢકથા,
 અત્રી આતે હયે ચહાં અપનેસે લડને.
 તુમડી લડનેકો ઉસસે મુસ્તએદહો,
 જહાંકે સખ પહેલવાનોકો મારા.
 વેક ચકા અપને ઉપર ફતાહ પાને,
 પકડવાન ખડે હા ઉસકો પકડ લેવ.
 સા આતા વોહી હયે ઇતનેમેં તુમ પાસ
 ખડે જા શામને શેરે ગજનફર.
 તું હજરત શાહકો જતા પકડ લા.
 પડલવા થા ખડા અન્નોમેં મશહુર,
 ખડા એક અઝહહા ઘોડાથા ઉસ્કા,
 ખડા વોહ રૂમર મવલાકે આકર.
 કે શાહે ચીન મહાંચીન મુજકો જાને
 મયે અન્ની હું મેરા હયે નાથ તૈહુર,
 ઉતરઆયે હોતુમ કયુકર અયે હયેદર,
 જો પાએ ઇસ મકાપર તુમને કાખુ
 તુમ અપને પાઓંસે આયે કબરમેં,
 કજા આઈ ચહાં દેખો તુંમીરી.
 થી ઉસ્કે મુહાંસે આતશ ઝડતી અખધર.
 અંગારે આગકે છોડે વહીયુ
 કાએ હયે સર જુદા ઉસ્કે બદનસો.
 હુવા તૈફુરકા ગમગીન વોહ લશકર.
 લગે રોને ચીહાનેકો વોહ સારે,
 ખડા મયેદાનમેં આકર ઉસી ઠાર.
 કે હું મયે કીરતાર અન્નીહું સમઝકો.
 કે જાંગખારો જામમેં હયે મેરા નામ.

કે ચેહ જીનોકા હયે ખીરુ અલમચાહ,
 કે હયે અફસુ તુએ બહુગરીકા,
 કે બહલા ખુનકા મયે તૈહુકે તઈ,
 ન જાનો તુમ ઉસે મારાહુ અબમયે,
 ચહ કેહકર લાકડાં ઉસન દોડાયા,
 કીયા વોહ હાથ ઉચા મારનેકે,
 ગીરા કીરતાસ દો તુકડે જો હોકર,
 કહા સમરાતકો ઉસને ખુલાકર,
 ઉન્હે કીરતાસ ઓર તૈહુર મારા,
 હુવા સવાર ઘોડેપર વોહ સમરાત,
 કે મયે સજરાત શાહે રમીયાહુ,
 ગુરજ થા હાથમે ઉસકો ઉઠાકર,
 અલીને ઉરકો મારા હયે જુલ ફીકાર,
 વોહ જુલકુકારસે યુ ઉસકો તોડ,
 ગીરા હાથી સરીખા દેવ વોહ જળ,
 સો એક એકકો અલીને હયેગે મારે,
 રઅદ ડરને લગા ઓર ગમ કીયા હયે,
 ભીરઅદે મરજખાપર આ મુશકીલ,
 ખુલા ઉસકો કહા અયે નેક ફરજદ,
 પહેલવાન અપને લશકરકે જો સરદાર,
 સો ઉનકે ખુનકો અબ દન્ડ લે તું,
 ઉઠા દરયાઈ ઘોડા ઉસકે નીચે,
 દેખે જળ ઉસીકેતઈ હજરત અલીશાહ,
 કેસરપરત જથા જરરીને બહોત ખુબ,
 લતાફતમેં થા વોહ પાક સરત,
 જવાનીકે મરદ નાજુ અદાસે,
 અલી તુમઈસ જગડપર આયે કયુ કર,
 મેરી મા હુખતર શાહે પરી હયે,
 મયે હું રાહીલ રઅદ જીનીક ફરજદ
 કીયા હમલા ચેહ કેહકર મુરતુબ પર,
 કહ બેહતર હયે અબ તુ હો મુસલમાન,
 પટકર કે જમીપર જરખ પુરા,
 જવાનીપર તેરે તુજે રહેમ આયા,
 મુસલમાંહોકે રહેઅમનો અમામે
 રઅદ જીનીકા સર તનસે બુદાક,
 કરેગા ઇસ મકાંદી બાદશાહી,
 ગેઆ રાહીલ મુસલમાન લાકે ઇમાન,

તુમહી થહાં કીસ તરેહસે પાએહો રહો,
 નહી ફન્વામે સાહ તુમ સરીકા,
 લેઉંગા ઓર માંખા તેરે તઈ.
 જસરસ્તાં એકસે એક થહાં હયે,
 અલીકે સામને વોહ ચલકે આયા.
 કમરસે હો દો તુકડે ગીરપડા વોહ,
 હુવા હુખસે રઅદ જીની વોહ અબગદ.
 લડાઈકર તુ અબ મયેદાનમેં બંકર,
 તુ બહલા ઉસસિતી લે અપના સારા.
 અલીકે રખડ આકર કીયાબાત.
 પહેલવાનોકા બહલા હુ તમનસુ,
 કીયા હમલા ઉસને મવલા અલીપર.
 લગાઈ સરમેં ઘોડેસે હુધ પાર,
 હુયે ઉસકે દો તુકડે ઓર ઘોડા
 ઉઠા સોરો કુગા જીનોમને તબ,
 પહેલવાનના જીન્હી લશકર કે સારે.
 હમારે પહેલવાન મારે બહોત ગયે,
 ઉઠા ફરજદ ઉસકા નામ રાહીલ
 તુ જા મયેદાનમેં લડનેકો દીલબંદ.
 અલીને હયે સટે સખ માંર એકડાર,
 લડાઈ કર તુ જા હજરત અલીસુ,
 ચજા તત્તવારકો રાહીલ સો ખીચે
 કે વોહ લડકાહ એમીસ્લે મેહેક ઓરમાંહ
 મુરસે થા કમરમેં ધન્ય અસલુબ,
 બનાયા થા ખુદાને અપ મુરત,
 લખા આ બેલને નાજુક સદાસે.
 બજુજ સિદીકે રાહ પાએહો કયુકર,
 કે સખ પરીયોમે જીસકી સરવરી હયે.
 વહીં હયે મરજખાંકા સુન તુ દીલબંદ,
 લીયાં રાહીલ અલીને હયે ઉંકર.
 નહીતો ઇસ ઘડી લુંગા તેરી જાન,
 કડંગાં હાલ તેરે ચુરા ચુરા.
 તબી મયેને તુજે જિતા બિઠાયા,
 કે હો ખુશાહલ તુમ દોનો જહાંમેં
 ખીડાબિગા તુજે મયે તખ્ત બિપર,
 પ્રીર જીસ મુલકમેં તેરી ફુકાઈ,
 જીસે લે ખ્યારસે તબ શાહે મરદાન,

ખેલે તખ ઉસે અપને લગાયા,
કહે તુ ઇસ જહાંકે બમસે આબદ.
તમાશા દેખ મેરા ઇસ મકાંપર,
ક્રીયા રાહલ નખીકા દીન ઇખતીયાર,
સો રઅદ મરજખાને દેખ ઇસકુ.
ગુસ્સેમે આકે વોહ ડાઢીકે નોંચા,
કહા ફરજન્દને ખોયા મેરા નામ.
ધડી એક કરકે બારી ઇસ તરહસે,
તુમ્હી તોલાખ હો જિન્નોં પરી દેવ,
સબી એક દીલહો ઉસપર ટુટ પડના,
ખડાસા શોર ઓર ગોગા ઉઠાંકર,
અલીને તખ જખાંકે અપને ખોલે,
જગહપર અપને કાયમ રેહ ખડાતુ,
નકર તુ ખોફ અપને દીલમેં હિરાસા,
તુજે હરએક લડાઇમે ખુદાવન્દ,
યેહ ખોલે ઓર નારા કરકે હએદર,
ચલે હરએક તરફ જખ મારતે વોહ,
થે ઘોડે ઉન્હોંકે શેર અઝદર,
અકેલે પાપીયાદા શેર સફદર,
હબરે સવાર ગીરાએ દેવસે બન,
ક્રીસીકા સર બુદા ઓર હાથ ક્રીસીકા,
વો બુલકુકારકા જીસદમ કરેં વાર,
ઇતે મુરહોંકે ગંગ વહાંપર પડેથે,
સીકત ઉસ જંગકી કયા કોઇ કરેગા,
હુએથે ખુન ઇતને બે શુમારી,
ન સકતા હએ ખયાં કરને મગર અખ,
બે સતરા રોજતક હજરત અલીને,
નમાજ ફરજ અદા કરતે અલી જખ,
વોહ બુલકુકાર ખાબુ પાસ ધરતે,
ન તાકત થી કીસે નજદીક હોવે,
વોહ બુલકુકાર ખનકર અઝદહા હો,
ઇબાહતકા ખડા રેહતા હએ જખ વોહ,
હુવા આજીજ ખહોત જીનોંકા લશકર,
ઇબાહતકા ખયાં શેરે ખુદાકા,
લી ખનતા તન બીસીકા પહાડ જએસા,
કહા આકર કે યું જખ જીન્નોંને,

અપને ઘોડે ઉપર ઉસકો ખીકાયા.
રહેગા વહાંબી તે જન્નન શાહ.
બે મએં શમશીર કરતા મુશરેકાંપર,
ખુદાકા શુકર કરતાયા વોહ હરખાર,
લગા રોરો ખહોત શોરો કુગાસુ,
આંસુકો અપને રૂખસારોંસે પુછા.
ક્રીયા હએ યેહ સરાસર બદ અન્નમ.
લગા કહેનેકો વોહ અપને સીપાસે.
અલી હએદરકો તુમ ઘેરકર લેવ,
સો ઉસકા મારકર સખ ચુર કરના,
ચલે હોં એકદીલ સખ મુરતુખપર.
દીવાસેકા સુખન રાહીલસે ખોલે,
અખ મએ ઇન સભોંકા મારતાહું.
ખડા રહે દેખ તુ મેરા તમાશા.
રખે ફતાહ વ જફરસે અપને ખુરસયન્દ.
લીએથે હાથમેં વોહ સેફ દોસર.
સફા જખ જિન્નીયોંકે કાટતે વોહ.
નવ વ અઝદહાપર અસવાર અકસર.
વો સખ જિન્નોકા થા નવ લાખ લશકર.
ખીતકે બાદસે જુ ઝાડકે પાન.
ક્રીયા હએદરને હેગા પાચો ક્રીસીકા
સટે એક ખારમેં ખેહોતોં કે તઈ માર.
કે રસ્તે બન્દ કરનેકો હુવે થ.
કેરે તો દો બરસ કરના સકેગા.
કે નદીયાં ખુનક્રીયિં વહાંપે બારી.
મએં કહેજાહું સુનો યેહ મુખતીસર અખ.
નમાજ હરગીજ કખ કી નહી વફોરે
જમીપર રખતે બુલકુકારકો તખ.
ખુદાકા જીકર વાંખે વસવાસ કરતે.
અગર હોવે તો અપના બન ખોવે.
નીકલ બવે વોહ એક દમમેં હરસુ.
કહં વો સખ હકીકત અઝદહાકા.
ગએ જખ રઅદ જીન્ની પાસ ફીરકર.
તો શમગીર ઉસકી ખનકર અઝદહા હો.
કે હોતા મું ઉસકા ગાર જેસા.
કે નહી તાકાત હમેં નજદીક હોને

હમ સખસે બડા હયે ઉસકા બાદુ.
અલી જેઠરને યું શમશીર કીતાં,
રઅદ સુનકર કે યું બોલા ઉન્હોંકો.
નહીં હયે ઈસ તઅબ્બુમકો નીહાયત,
અકેલે શખસને કર બાં કીશાની,
સુનેગા જબ હસેગા તુમપે આલમ,
ચેહકેહકર આપ વોહ ઘોડા મંગાકર,
દો સર ઘોડેકેથે ઔર અંખિયા ચાર,
જીતે દેવાથે બાદુગરા બસ,
ઈસે હુંકો તુમહે આતશ ખીલાકર,
સુને સો ઈસ તરહ સખ કુંક મારે,
દેખા હજરત અલી ચોદેર આતશ.
જો વોહ શમશીરકો દેખે હયે આગ,
જલાયે દશ હબરાં દેવ ઔર જિન,
કુએમેસે ધુવાં બસ રંગ કાઝા,
દેખે અસહાબ પએગંબરને જમ હદ,
કે ઉસ કુએમેં હજરત અલી કાં,
ગુમાર ઉસકાંડા અંધકાર હુવા,
મોહમ્મદને કહે જીનકાર ચેહ ખાત,
નહીં હયે મુરતુબાકો અંકકા ઉં,
ચેહ કેહકર સાથ સખ યારોંકો લેકર,
સુનાં હજરત કુએમેં ડાલકર સર,
વોહનઅરહમન તરહ કંહોંતેહયે સરકર,
કહે તુન યા અલી કીસ કામમેં હા,
સુને હજરત અલીને તખલીયાહયેજવાબ,
તજી હું ઔર સલામત મકાપર,
સુન આવાજ જબ યારાનેં હયેદર,
અલીને જિન્નાં દેવ ઈતનહયે મારે,
કીયે સખ રઅદકે હયે પસ દરયાહ,
કે આધા ખપ ગયા હયે અપના લશકર,
રઅદ જીન્નીને સુન ઘોડા દટાયા,
વોહ ઘોડેકે દો પાં અદમ સરીકે,
રઅદકે હાથ રસમી અઠઠકાંકી,
અલીકી તેગ ખીજલીસી નીકલકર,

હમારા ઉસપે નહિ ચલતા હયે કાપુ.
હમારા સારાં લશકર જેર કીલા.
અરે બે ગયરતો નહી શરમ તુમકો.
ચલેગી સખ જહાંમે ચેહ હીકાયત.
કીયા નવ લાખ લશકર ખુલધાની.
મુઝે ઈસ ખાતકા હયેગા બડા ગમ.
હતીયારાં ખાંધકર લડનેકો હાજર.
હુવા વોહ રઅદ જીન્ની ઉસપે અસવાર.
ઉન્હોંકે હાથ દે સખસે કહા તખ.
અઠક ડાલો અલીકો તુમ જલાકર.
સો ઉસીમેસેં નીકલ બેહદ કુવારે.
કીયા શમશીરસેં સખ જેર આતશ.
ગયે વોહ રઅદકે લશકરમેં પ્રીર ભાગ.
હુવા અંધકાર વહાં તખ છુપાદીન.
હુબ્બુમ ઉસકા લગા હયે લમોહાલા.
મોહમ્મદસે કહે તખ બાદ હયે ગુદ.
જલાયે જીન્નીયોને ઉગ વલીકો.
કુએમેસે નીકલતા બહાર ધુવાં.
નખોલો ચેહ સુખન અપની જગાં સાત.
કે વોહ હયે અતઅમ કુદરે મઝહર.
અસે ગાયે સો ઉસ પુએક કેપર.
કીયે અવાજસે નઆરા પએગંબર.
ફરીસ્તોને સુચ હયે આતમાપર.
હકીકત કયા હયે વહાંકી હમસે બોલો.
રખો ખાતીરજમાઅ મિતકુદરે અમતખ.
લડાખપર બડા હું જીન્નીયોંપર.
હુએ ખુશકાલ ચારાન પયંગમર.
કે બારી તહુ કે દરીયાયે સારે;
ગર્હ લશકરકી સારી ઉતર ખરબાદ,
રહા બાકી જો હયેગા વોહબી અમતર.
અલીકે સામને લડનેકો આયા.
દો હાથાઉસકે જીંહાયાં હાથી કે.
બી ઉસકે મુંહમનેસે આગ ઝડતી.
જલાઈ સાપકે મુકકે વોહ ચકકર.

ઉસ કુવેસે બહાર આયા, કે જુહી આસમાંપર અબ્ર છાયા
 પહે રઅદ તબ હાથીકી સુરત અલીને હાથ પોકરે ગિલ ઝરત.
 અલી ખીછે લગે તબ વોહ બનાબાધ, શીકલ બન શેરકી જાને લમાલાગ,
 અલીને દોડ ઉસ્કે સુતસીલ જા. તેા દેવ અફરીત બનકર સામનેઆ
 ધુરઝ સો મનકા પથરકા ઉઠાકર વોહ ચાહા મારને મવલાકે ખીરમર
 પકડ મવલાને ઉસપર જલદ હોકર, ચલાએ તેગ ઉસ્કે ઘોડેકો કીએ દો
 જમીએ ધુરઝ ગઇ તલવાર હચેદર, ઉસે જીબરીલને પકડે હચે આકર
 અગર જીબરીલ ઉસકો ના પકડતે, જમી નાચેકી માલીયા સોભી કટતે
 ગિશ જબ રઅદ જીની ઉસ મકાંપર કિયાહંઅવ અમાન તબ ઉસકાલશકર
 લગે કહેનેકો મદહ શાહે મરદાં, હુએ હચે સીદક દીલસેઅબ મુસલમાં
 અલી શાહે મરદાં હોકે ખુશ વકત. કુએસે બહાર આએ હચે ઉસીવકત
 લીએ રાહીલકો અપને સાથ ગયાની સમયદકે સન્કો ચોર એક ડોલપાની
 મોહંમદ મુસ્તફા ચોર શાહે મફદર. મીલે હચે ઓગ અમહાબે પયમ્બર
 સેયફકે સન્કે પ્રીર તનસે મીલાએ, દુઆ માગ હકમે પ્રીઁ ઉમકો જુ લાએ
 કીએ છોટે બડે મીલ ગકર સારે, જીતેથે દીનકે રાસન સીતારે
 વહાં તબ ખીરજન હોગયે મુસલમાં, હવા ગારા કળીલા સબ મુમલમાં
 વોહ ગહીલને નખીકે સામને આ દીનને ઇમાન કીઁ લાયા હચે તાબ,
 નખીકે ગીદ વોહ નાદેનદ્રા લેકર પ્રીયા સુન્મા ઉસને આંખોકે અંદર,
 નખીકા પઢકે કલમા લાકે ઇમાન, હવા રાહીલ બમએ લશકર મુસલમાં
 મોહમ્મદ ચોર અલી તબહોકે ગજી, કીયે ઉસપર નીગાહે સરફરાજી,
 ઉસે જીનોકી સરહારી દીએ હંએ. બી ઉસ્મે અહદોપયમાંસબ કીયે હંએ.
 જમીકે બાહેરતુમ આના ન જીનહાર કોઈ આદમ નહીં કરના ગિરફતાર,
 નખી ચોર મુરતબ ખુશ હોકે ઉસકે સ્વાના તબ કીએ ઉમકે મકાંકે,
 આપબી વહાંસે તબ હોકર રવાના, મદીને આએ હચે શાહે જમાના.
 સો વહાં કે લોગ ખુસવકતી કીયે હંએ મુબારકબાદીયાં ઉનકો દીએ હંએ
 સન ચૌદહ થા બારાસોકે ઉપર ગચે હિજરતસે હઝરત મકકે ગુજાકર
 તબ ઉસ ઐયામમેં ચેહ જીકર સારા, મોહમ્મદ ચોર અલીકા આશકારા.
 જો કુછથા સો કીયાહું સખપે જાહીર સુનાયા હું મએ યારોંકો સરામર.
 રીસાલા ફારસીથા ઉસકા મસ્તુર. કીયા હિંદી જખાંમે ઉસ્કો મજકુર.
 કે તા હરએક મતલબ ઇસકા પાવે. જલદ ઉસકી સમઝકે બીચ આવે.
 અજીમુદીન અબ ખામીશ કર તુ, જીકર તમામ કર સલ્વાત પઢ તુ.
 હુઇ હચે જંગકી તમામ ચેહ ખાત, મોહમ્મદપર કહો સબ મીલકે સલ્વાત.

ઉદ્ધૃત ઝખાન ગુજરાતી હરફ કી હીની કિતાબ

હકાએકુલ અખખાર.

યે હદીસ શરીફ કિતાબહે ઇસમે ખોડે ખુદાકે વોહાવાન લીખેહે કે પઢતેહી ઇતસાનકા દિલ લરઝખતાહે. ઓર ફિર કબી યાદે ઇલાહીમે ગણતી નહીં કરતાં ઇસ કિતાબમે તીસ બાબ હે. બાબ ૧ લા નુરમોહમ્મદીકે ખ્યાનમે ૨ આદમ અયય દિસ્મલામકી પેદાઇશમે. ૩ ફરીશતુકી પેદાઇશમે ૪. મોતકી પેદાઇશમે ૫, મોત ૩દકો કિસ તરેહ લેતીહે ઉમ્મે ખ્યાનમે ૬, પેગમ્બરકી રૂહકે ખ્યાનમે ૭. મોમીનુકી રૂહકે ખ્યાનમે શયતાનકે ફરેખકે ખ્યાનમે ૮. ઉન આવાઝકા ખ્યાન બે મરનેકે બાદ મરદેકો આતી હે ૧૦, ઝમીન ઓર કબરકી આવાઝકે ખ્યાનમે ૧૧. મૈયતકી સખતીકે ખ્યાનમે ૧૨. માનમ ઓર નોહેકે ખ્યાનમે ૧૩. સખરકે ખ્યાનમે ૧૪. રૂહ નીકલનેકે ખ્યાનમે ૧૫. ઉસ ફરીસ્તેકે ઝીકરમે બે મુનકર નકીરમે પેહલે કબરમે આતાહે ૧૬, મુનકર નકીરકે ખ્યાનમે ૧૭, કિરામુન કાતેખીનકે ઝીકરમે ૧૮. રૂહ ધરમે ઓર કબર પર આતીહે ઉસકે ખ્યાનમે ૧૯. સુરકે ઝીકર ઓર હશર કાયમ હોને કે ખ્યાનમે ૨૦. સુર કુંકા જયગા ૨૧ હાનર ઓર નશર. ખ્યાનમે ૨૨. ધુરાકકે તારીકમે ૨૩. દુસરી દફે સુર કુકા જયગા ઉસકા ખ્યાન ૨૪. કબરમે ઉતરેકે ખ્યાનમે ૨૫, મેદશર વાલુકે અયનેકે ખ્યાનમે ૨૬. કયામતકે ઝીકરમે ૨૭ ખહીશતકે ઝીકરમે ૨૮. ખહીશત કે દરવાઝુ ઓર નેહરકે ખ્યાનમે ૨૯, દુરંકે ખ્યાનમે ૩૦ ખહીશતકી નેઅમતુકા ખ્યાન ઓર મુખતલીફ ગસાઇલ લીખે હે હર મુસલમાનકો યે કિતાબ બી ઝુર પઢતી ચાહીએ કીમત આઠ આને.

મીલાદે અકબર—અકબર વારમાકા લીખા હુવા વો મસતાની અદાકા મવલુદ શરીફ હે કે પઢતેહી વજદ આ જના હ, જહા મીલદ સરીફ પઢી જતી હે વહાં રહમતકે ફરીસ્તે આને હે ઓર હુઝુર સલ્વકી રહ મુઆવકબી તશરીફ લાતી હે ઇસ લિયે અપને આપકો પાક ઓર સાફ કરેકે ઓર ઉમદા ખુશખુ જલાકર દે જહાકે સરદાર કા ઝીકરે ખચર કરો ઓર કસરતમે દુરૂદ શરીફ પઢો કે તુમહારી હર મુરાદ પુરી હો જય બે શખ્સ સઅયે દીલમે મીલાદ શરીફ પઢતા હે ઉસકી તમામ ઉમ્મીદે યર આતી હે સીરફ ગુજરાતી જાનને વાલુકો દોનું જહાનકી નેક અખતી હાસીલ કરાને કે લીયે અયસી નાયાબ કીતાબ હમને જાપી હે કીમત આઠ આને

તઝકે રતુલ અવલીયા—જહા અવલીયા અલાદકા ઝીકર હોતા હે વહાં ખુદાકી રહમત નાઝીલ હોતી હે ઇસમે ઘીશતીયા ખાનદાન કે ધુઝરધુ કે હાલાત ઇતને ઉમદા તરીકે સે લીખે હે કે પઢતે હી તખીઅત મસશર હો જતી હે ઉમદા છપાઇ ઓર નશીસ મોતેરી નામ વાલી પક્કી આઈન્દીંગ કે સાથ હદીયા એક રૂપીઆ આઠ આને.

મીલનેકા પતા.

મીયાં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી બુકસેલર

ઠે. પાંચપટી—અમદાવાદ.

હાલના આકાશચિત્ર હલ્દીયા—યે હલ્દીયા સરકારી બહોત ઉમદા કીતાબ હે ઇસ્-
તખ્કે હરકે ખામમે નસીહત કે વો મોતી બીખેરે હે કે હરને ઇસ્તેસે ચંદ યા
મોતી સુન લીધે તો સમજાવો કે ઉસકા દુ-યા ઓર દીન દોનું મેં ખેડ પાર હે ઓર
હો સુખદાનલાહ જસને હલ્દીયા શરીફ પર અમલ કર લીઁ ઓર ઉરકે હુકમ
ન બખ્શ લાનેકી કોશીશકી વો યકીનન નેક બખ્તુ મેં શુમાર કીયા બચગા હર
શાનકો ચાહીએ કે યે કીતાબ મંઝવાકર પહે ઓર ઉસપર અમલ કરે છપાઇ કાગઝ
કો મીઠા ર. ૧-૪-૦

હલ્દી ડાકટર હલ્દીયા ખાનમ—યે એક નાવીલકે રૂપમે ધરમપુરકા ખીલકુલ સત્ત્યા
ખયાન કીયા હય હલ્દીયાખાનમ નામકી એક અવરત પર આયુને અપને મકરો
નકા જલ બીછાયા ઓર અપના મઝહબ કુચુલ કરાનેકી કોશીશકી હલ્દીયાખાનમ કુહ
પહેલેહીસે દુસ્મુલથી ઉસકી વળે ચે થી કે હલ્દીયાખાનમ જબ રકુલમે પડતી થી ઉસ
વકત ઇસ્કી હમ કલાસ લડકીયાં બી આપી થી, ઓર રકુલ છોડકર જબ ડાકટરી સીખી
તો વહાંબી ઇસકો આપી લડકીયુંકાલી સાથ રહા, જબ ડાકટરી સીખ ચુકી ઓર ઇસ્પી-
નાહમે નોકર હુધ તબબી ઇસકો આયુ કે હાથ નીચે કામ કરના પડા અબ ઇસને દેખા
કે યે કમ બખ્ત મેરે પીછે પડે હે મુઝે અબ કયા કરના ચાહીયે સોચકર એક હમ
દહ મુસલમાનકે [જોઇસ નાવિલકા હીર હે] પાસ ગઇ ઓર વહાં જાકર અપના તમામ
હાલ ખયાન કીયા વો સખ્સ બહોત કબીલ ઓર આયુ કે તમામ પોલસે વાકીફથા વો
સખ ઇસકો ખતા દીયે ઓર કહાકે આયુસે કહોકે મેં અપના મઝહબ બદલ કર શુમારા
મઝહબ કુચુલ કરતી હું મગર એક બહોત બડા શાનદાર જલસા કરો ઓર તમામ આપી
હિંદુ મુસલમાન અંગ્રેજ, પારસી જલસેમેં છુલાવ ઉસ જલસેમેં, મેં અપના મઝહબ, બદલ્ગી
બસ ફીરતો આપી મારે ખુશીકે અપની જોતીમેં ન સમાજ ઓર ફીરન એક બાલીશાન
મંડપ તથાવા કીયા ઓર બડે બડે આદમીયુકો દુર દુરસે બોલાય ઓર જલસેકી તારીખ
મુકરર હુધ વકતે મુકરર પર હલ્દીયાખાનમ મંડપમેં જાકર રજેખર ખડી હુધ ઓર આયુ
કે પંડીતુસે કહોકે મેં મઝહબ બદલનેસે પેહલે અપને દીલકી તસકીનકે લીધે આપસે ચંદ
સવાલ કરતી હું અગર આપકે જવાબમેં મેરી તસલી કરદી તો મેં આપકા મઝહબ કુચુલ
કરૂંગી અગર તસલી ન હુધ તો આપ અપને ધર જાઇએ મેં અપને ધર જાઇંગી યું
ફેહકર હલ્દીયાખાનમને આયુસે જા ઉનકે રદમેથે સવાલ કરના શુર કીયે, બસ ફીરતો કયા
પુછનાહે આયુ કે દીલ ધુજને લગે ઓર મુહપર લવાઈયાં ઉડને લગી ઓર મુંહ છુપાકર
ઇસ્તેસે જાગતાહે તો દુસરેકો જુને નહીં મીલતે તો તીસરા મહેપકી કનાત ફાડ કર
મતા હે એક અજબ દેખનેકા ફારસ થા વાહ, હલ્દીયાખાનમને આયુ કે રદમેજે
સવાલ કીયે હે વો ખાસ પદનેકે કાખીલ હે કીતાબ કયા હે નસીહત કે મોતી બીખેર દીધે
આજકે આજ મુરર મંઝવાકર યે કીતાબ દસ બીસ આદમી જમાકરકે પુકારકે પડીએ
સખકો રૂપકા હોગા આજ કલ જહાં દેખો આપી મુસલમાનુકો પરેશાન કરતે હેં જબ
પ યે કીતાબ પઢીએ તો એક આરમ આપકે મુકાબીલ દેરનેકા નહીં કહ્યું કે ઇસ કીતા-
બમામ આયુ કે રદ હેં ઉદુપરસે શુજરાતી છાપી હે ઉમદા ચીકને કાગઝ ઓર
પુસ્તક ઉમદા આઇન્દીંગ કે સાથ કીમત સીફ એક રૂપીઆ ર. ૧-૦-૦

નગરકેંદ્ર આઝી—સુલતાન મેહમુદ ગઝનવી ૨૬૦ ને સોમનાથપર જો હમ
 દીયા ઉસમે' જો એક અજબ મામલા હુવાથા ઉરકો એક નાવીલકે તોરપર લિખા હે કે
 સુલતાની મુળહીદકા ભેદી તોરસે અખમી હોકર ફરયામે બેહતા ઓર સોમનાથકે
 દીલકકી ચંદ્રજાકા ઉસપર આશીક હોના ઓર ઉરકો ફરયાસે નીકાલકર અપને મહેલમે
 નગરકેંદ્ર કરના ઓર દરકકો આહીર કરના ઓર મુળ હીદકી ઇબાદતકા કુંવરીકે દીલપર
 અસર હોના હીરમાદમે છુપી બાવુકા આહીર હોના ઓર શાદીકા હોના વગથરા બહોલ
 ઉમદા ઉમદા હાલાત પડનેકે કાબીબહે મળખુત જલ્દ બધી કુદ હે કી'મત ર. ૧-૮-૦

મીયાં બદરુદ્દીન હુસેનુદ્દીન નીઝામી.

૩, પાંચમી—અમદાવાદ.

